Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön tavaramerkistä

(EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 3288/94, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994	L 349	83	31.12.1994
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	36	16.5.2003
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1653/2003, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003	L 245	36	29.9.2003

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön tavaramerkistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

olisi edistettävä taloudellisen toiminnan sopusointuista kehitystä koko yhteisössä sekä jatkuvaa ja tasapainoista laajentumista kansallisia markkinoita vastaavat olosuhteet tarjoavien sisämarkkinoiden toteuttamisen ja moitteettoman toiminnan avulla, näiden markkinoiden toteuttaminen ja niiden yhtenäisyyden lisääminen ei merkitse ainoastaan tavaroiden vapaan liikkumisen ja palvelujen vapaan tarjoamisen esteiden poistamista sekä kilpailun vääristymisen estämisen varmistavan järjestelmän luomista, vaan myös sellaisten oikeudellisten edellytysten luomista, joilla helpotetaan yritysten valmistus- ja tavaroiden jakelu- ja palvelujen tarjoamistoiminnan nopeaa mukautumista yhteisön mittasuhteisiin; näistä oikeudellisista välineistä, jotka yrityksillä tätä tarkoitusta varten olisi oltava, erityisen sopivia olisivat tavaramerkit, joiden avulla on mahdollista tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko yhteisössä, rajoista huolimatta,

yhteisön toiminta näyttää tarpeelliselta edellä mainittujen yhteisön tavoitteiden toteuttamiseksi; tähän toimintaan sisältyy yhteisön tavaramerkkijärjestelmän luominen, jolla annetaan yrityksille oikeus hankkia, yhtä ainoaa menettelyä noudattaen, yhteisön tavaramerkkejä, joilla on yhdenmukainen suoja ja joiden vaikutus ulottuu koko yhteisön alueelle; näin ilmaistua yhteisön tavaramerkin yhtenäisen luonteen periaatetta sovelletaan, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä,

kansallisten lainsäädäntöjen lähentämisellä ei pystytä poistamaan jäsenvaltioiden lainsäädännöissä merkkien haltijoille kuuluvien oikeuksien alueellisen ominaisuuden muodostamaa estettä; on tarpeen luoda yhteisön tavaramerkki, jota säädellään kaikissa jäsenvaltioissa välittömästi sovellettavalla yhteisön oikeudella, jotta yritykset voisivat harjoittaa taloudellista toimintaa ilman esteitä kaikkialla yhteismarkkinoilla,

on suotavaa turvautua perustamissopimuksen 235 artiklaan, koska perustamissopimuksessa ei ole määräyksiä erityisestä toimivallasta tällaisen oikeudellisen välineen aikaansaamiseksi,

tavaramerkkejä koskeva yhteisön oikeus ei kuitenkaan korvaa tavaramerkkejä koskevaa jäsenvaltioiden oikeutta; ei vaikuta perustellulta velvoittaa yrityksiä rekisteröimään tavaramerkkejään yhteisön tavaramerkeiksi, koska kansalliset tavaramerkit ovat tarpeen yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkilleen yhteisönlaajuista suojaa,

yhteisön tavaramerkkiin voi saada oikeuden ainoastaan rekisteröinnillä ja rekisteröinnin esteenä on erityisesti tavaramerkin erottamiskyvyn puuttuminen, sen lainvastaisuus tai sen ristiriitaisuus aikaisempien oikeuksien suhteen,

yhteisön tavaramerkin antama suoja, jonka tarkoituksena on erityisesti taata, että tavaramerkki osoittaa alkuperän, on ehdoton, jos tavaramerkki ja merkki ovat samat ja tavarat tai palvelut ovat samat; suojaa annetaan myös, jos tavaramerkki ja merkki ovat samankaltaiset ja

([1]) EYVL N:o C 351, 31.12.1980, s. 1 ja EYVL N:o C 230, 31.8.1984, s. 1
([2]) EYVL N:o C 307, 14.11.1983, s. 46 ja EYVL N:o C 280, 28.10.1991, s. 153
([3]) EYVL N:o C 310, 30.11.1981, s. 22

▼B

tavarat tai palvelut ovat samankaltaiset; on välttämätöntä määritellä samankaltaisuuden käsite sekaannusvaaran osalta; sekaannusvaara, jonka arviointi riippuu lukuisista tekijöistä ja erityisesti siitä, kuinka hyvin tavaramerkki tunnetaan markkinoilla, vakiintuneeseen tai rekisteröityyn merkkiin liittyvistä mielleyhtymistä sekä samankaltaisuuden asteesta tavaramerkin ja merkin sekä niihin yhdistettyjen tavaroiden tai palvelujen välillä asettaa erityisiä vaatimuksia suojalle,

tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta johtuu, ettei yhteisön tavaramerkin haltija voi kieltää ulkopuolisia käyttämästä merkkiä tavaroissa, jotka haltija itse tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille yhteisössä tätä tavaramerkkiä käyttäen, ellei haltija laillisin perustein ole oikeutettu vastustamaan tavaroiden myöhempää kaupan pitämistä,

on perusteltua suojata yhteisön tavaramerkkejä ja toisaalta niitä aikaisempia, rekisteröityjä tavaramerkkejä ainoastaan siltä osin kuin näitä merkkejä todella käytetään,

yhteisön tavaramerkkiä on pidettävä siitä yrityksestä erillisenä varallisuusesineenä, jonka tavaroita tai palveluja se edustaa; tavaramerkin on oltava luovutettavissa, jollei ensisijaisesta tarpeesta välttää muutoksen aiheuttama yleisön harhaanjohtaminen muuta johdu; tavaramerkki on myös voitava antaa pantiksi ulkopuoliselle tai siihen on voitava perustaa käyttölupia,

tällä asetuksella luotava tavaramerkkilainsäädäntö edellyttää jokaisen tavaramerkin osalta hallinnollisia täytäntöönpanotoimenpiteitä yhteisön tasolla; siten on välttämätöntä, säilyttäen kuitenkin yhteisön olemassa oleva toimielinrakenne ja valtuuksien tasapaino, perustaa sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit, piirustukset ja mallit), joka on teknisesti riippumaton ja jolla on riittävä oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsenäisyys; tätä varten on tarpeen ja aiheellista, että virasto on yhteisön toimielin ja oikeushenkilö, joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimivaltuuksia yhteisön oikeutta noudattaen ja ilman, että sillä on vaikutusta yhteisön laitosten käyttämään toimivaltaan,

on suotavaa taata asianomaisille osapuolille viraston päätöksillä tavaramerkkilainsäädännön erityispiirteisiin mukautettu oikeudellinen suoja; tätä varten säädetään, että viraston tutkijoiden ja eri osastojen päätöksiin voidaan hakea muutosta; siltä osin kuin taho, jonka päätöksestä valitetaan, ei itse oikaise päätöstään, se siirtää valituksen viraston valituslautakunnalle, joka päättää asiasta; valituslautakunnan päätöksistä voi valittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, joka voi kumota valituksenalaisen päätöksen tai muuttaa sitä,

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom [1], sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY [2], mukaisesti tämä tuomioistuin käyttää ensimmäisenä oikeusasteena yhteisön tuomioistuimelle yhteisöjen perustamissopimuksilla, erityisesti EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen alakohdan nojalla tehtyjen kanteiden osalta, sekä niiden täytäntöön panemiseksi annetuilla säädöksillä annettua toimivaltaa, jollei yhteisön oikeuden mukaan perustettua toimielintä koskevassa säädöksessä muuta säädetä; tämän vuoksi tällä asetuksella yhteisön tuomioistuimelle annettua toimivaltaa kumota ja muuttaa valituslautakuntien päätöksiä käyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitun päätöksen mukaisesti,

jäsenvaltioiden olisi yhteisön tavaramerkkien suojan vahvistamiseksi, kansallisen järjestelmänsä huomioon ottaen nimettävä mahdollisimman rajallinen määrä ensimmäisen ja toisen oikeusasteen tuomioistuimia, joilla on toimivalta yhteisön tavaramerkin loukkausta ja voimassaoloa koskevissa asioissa,

---

[1] EYVL N:o L 319, 25.11.1988, s. 1 ja oikaisu EYVL:ssä N:o L 241, 17.8.1989, s. 4

[2] EYVL N:o L 144, 16.6.1993, s. 21

▼B

on välttämätöntä, että yhteisön tavaramerkin voimassaoloa ja loukkausta koskevien päätösten oikeusvaikutus ulottuu koko yhteisöön, sillä tämä on ainoa keino välttää tuomioistuinten ja viraston keskenään ristiriitaiset päätökset ja niiden vaikutukset yhteisön tavaramerkkien yhtenäiseen luonteeseen; tuomioistuinten toimivaltaa ja tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan Brysselin yleissopimuksen sääntöjä sovelletaan kaikkiin yhteisön tavaramerkkiin liittyviin riita-asioihin, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä,

olisi ehkäistävä keskenään ristiriitaisten tuomioiden syntyminen riita-asioissa, joissa on samat osapuolet ja joissa perusteena ovat samat, yhteisön tavaramerkkiä ja rinnakkaisia kansallisia tavaramerkkejä koskevat kysymykset; sen vuoksi, jos oikeudellisiin toimenpiteisiin turvaudutaan samassa jäsenvaltiossa, tämän tavoitteen saavuttamiseksi on noudatettava kansallisia menettelysääntöjä, joihin tämä asetus ei vaikuta, mutta jos oikeudellisiin toimenpiteisiin ryhdytään eri jäsenvaltioissa, näyttävät edellä mainitun Brysselin yleissopimuksen määräyksiin perustuvat säännökset riita-asian vireilläolosta ja asiain yhtymisestä, aiheellisilta,

viraston täyden itsehallinnon ja riippumattomuuden takaamiseksi olisi tarpeen antaa sille itsenäinen talousarvio, jonka tulot koostuvat pääasiassa järjestelmän käyttäjien suorittamista maksuista; yhteisön talousarviomenettelyä sovelletaan kuitenkin Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta suoritettavien mahdollisten avustusten osalta; lisäksi olisi suotavaa, että tilintarkastustuomioistuin suorittaa tilintarkastuksen, ja täytäntöönpanotoimenpiteet ovat tarpeen asetuksen soveltamiseksi ja erityisesti maksuja koskevan asetuksen ja

täytäntöönpanoasetuksen hyväksymisen ja muuttamisen osalta; komission olisi toteutettava nämä toimenpiteet jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan komitean avustamana menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyn neuvoston päätöksen 87/373/ETY ([1]) 2 artiklan menettelyn III vaihtoehdon b menettelysääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Yhteisön tavaramerkki

1. Tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti rekisteröityjen tavaroiden ja palvelujen tavaramerkkejä kutsutaan jäljempänä ’yhteisön tavaramerkeiksi’.

2. Yhteisön tavaramerkki on yhtenäinen. Sen oikeusvaikutukset ovat samanlaiset kaikkialla yhteisössä: sen voi rekisteröidä ainoastaan olemaan voimassa koko yhteisössä, sen voi luovuttaa, siitä voi luopua, sen hallintaoikeus voidaan menettää tai julistaa mitättömäksi ja sen käyttö voidaan kieltää ainoastaan koko yhteisössä. Tätä periaatetta sovelletaan, jollei tässä asetuksessa muuta säädetä.

2 artikla

Virasto

Perustetaan sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit, piirustukset ja mallit), jäljempänä ’virasto’.

([1]) EYVL N:o L 197, 18.7.1987, s. 33

▼B

3 artikla

Toimintakyky

Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi yritykset ja muut oikeudelliset kokonaisuudet, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus hankkia omissa nimissään kaikenlaisia oikeuksia ja olla vastuussa kaikenlaisista sitoumuksista, olla osapuolena sopimuksissa ja muissa oikeustoimissa sekä esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, on rinnastettava oikeushenkilöihin.

II OSASTO

TAVARAMERKKIOIKEUS

I JAKSO

YHTEISÖN TAVARAMERKIN MÄÄRITELMÄ JA HANKKIMINEN

4 artikla

Yhteisön tavaramerkin muodostavat merkit

Yhteisön tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, joka voidaan esittää graafisesti, erityisesti sanat, henkilönnimet mukaan lukien, kuviot, kirjaimet, numerot taikka tavaroiden tai niiden päällyksen muoto, jos sellaisella merkillä voidaan erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista.

5 artikla

Yhteisön tavaramerkin haltijat

1. Yhteisön tavaramerkin haltijana voivat olla luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, mukaan lukien julkisoikeudelliset yhteisöt, jotka ovat:

a) jäsenvaltioiden kansalaisia;

▼M1

b) teollisoikeuden suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen, jäljempänä ’Pariisin yleissopimus’, tai Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuolina olevien muiden valtioiden kansalaisia,

tai

▼B

c) sellaisten valtioiden kansalaisia, jotka eivät ole osapuolina Pariisin yleissopimuksessa, joilla on kotipaikka tai todellinen ja toiminnassa oleva teollinen tai kaupallinen liike yhteisössä tai Pariisin yleissopimuksen osapuolena olevassa valtiossa;

tai

▼M1

d) muut kuin c alakohdassa tarkoitetut sellaisten valtioiden kansalaiset, jotka eivät ole Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuolia ja jotka julkistetun toteamuksen mukaisesti antavat kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisille tavaramerkkien osalta saman suojan kuin omille kansalaisilleen ja jotka vaatiessaan jäsenvaltioiden kansalaisilta todisteet tavaramerkin rekisteröinnistä alkuperämaassa, tunnustavat yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin tällaiseksi todisteeksi.

▼B

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi valtiottomat henkilöt, sellaisina kuin nämä määritellään New Yorkissa 28 päivänä syyskuuta 1954 allekirjoitetun valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa, ja pakolaiset, sellaisena kuin nämä määritellään Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 allekirjoitetun pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa, jota on muutettu New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 allekirjoitetulla pakolaisten oikeusasemaa koskevalla pöytäkirjalla, rinnastetaan sen valtion kansalaisiin, jossa näiden vakinainen asuinpaikka sijaitsee.

▼B

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen valtioiden kansalaisten on todistettava, että tavaramerkki, jota koskeva yhteisön tavaramerkkihakemus on jätetty, on rekisteröity alkuperävaltiossa, jollei jäsenvaltioiden kansalaisten tavaramerkkejä julkistetun toteamuksen mukaisesti rekisteröidä kyseisessä alkuperävaltiossa ilman että olisi tarpeen todistaa aikaisempi rekisteröinti yhteisön tavaramerkkinä tai jäsenvaltion kansallisena merkkinä.

6 artikla

Tapa, jolla yhteisön tavaramerkki saadaan

Yhteisön tavaramerkki saadaan rekisteröinnillä.

7 artikla

Ehdottomat hylkäysperusteet

1. Seuraavia merkkejä ei rekisteröidä:

a) merkit, jotka eivät ole 4 artiklan mukaisia;

b) tavaramerkit, joilta puuttuu erottamiskyky;

c) tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;

d) tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, jotka ovat tulleet tavallisiksi yleisessä kielenkäytössä tai hyvän kauppatavan mukaan;

e) merkit, jotka muodostuvat yksinomaan

i) tavaran luonteenomaisesta muodosta,

ii) teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta tai

iii) tavaran arvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta;

f) tavaramerkit, jotka ovat yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisia;

g) tavaramerkit, jotka ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan esimerkiksi tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän suhteen;

h) tavaramerkit, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät ole hyväksyneet Pariisin yleissopimuksen 6 b artiklan mukaisesti;

i) tavaramerkit, jotka sisältävät muita kuin Pariisin yleissopimuksen 6 b artiklassa tarkoitettuja tunnuksia, tunnusmerkkejä tai vaakunoita, joilla on erityistä julkista merkitystä, jollei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt niiden rekisteröintiä.

▼M1

j) viinien osalta tavaramerkit, jotka sisältävät viinin osoittavan maantieteellisen merkinnän tai jotka muodostuvat sellaisesta merkinnästä, ja väkevien alkoholijuomien osalta tavaramerkit, jotka sisältävät alkoholijuoman osoittavan maantieteellisen merkinnän tai jotka muodostuvat sellaisesta merkinnästä, sellaisten viinien tai väkevien alkoholijuomien osalta, joilla ei ole tätä alkuperää.

▼B

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa yhteisöä.

3. Edellä 1 kohdan b, c ja d alakohtaa ei sovelleta, jos tavaramerkki on käytössä tullut erottamiskykyiseksi niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joille rekisteröintiä haetaan.

▼B

8 artikla

Suhteelliset hylkäysperusteet

1. Aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä:

a) jos se on sama kuin aikaisempi tavaramerkki ja jos tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkkiä haetaan tai tavaramerkki on rekisteröity, ovat samoja kuin tavarat tai palvelut, joille aikaisempi tavaramerkki on suojattu,

b) jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, yleisön keskuudessa on sekaannusvaara, joka sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä mielleyhtymästä.

2. Edellä 1 kohdassa 'aikaisemmalla tavaramerkillä' tarkoitetaan:

a) tavaramerkkejä, joiden rekisteröintihakemus on tehty ennen yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää, ottaen tarvittaessa huomioon vaatimukset niiden etuoikeudesta, ja jotka kuuluvat seuraaviin ryhmiin:

i) yhteisön tavaramerkit,

ii) jäsenvaltiossa rekisteröidyt tavaramerkit tai Belgian, Luxemburgin ja Alankomaiden osalta Beneluxin tavaramerkkivirastossa rekisteröidyt tavaramerkit,

iii) tavaramerkit, joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuja tavaramerkkejä koskevia hakemuksia, jos tavaramerkit rekisteröidään;

c) tavaramerkkejä, jotka yhteisön tavaramerkin hakemispäivänä tai tarvittaessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen etuoikeuspäivänä ovat jossakin jäsenvaltiossa yleisesti tunnettuja Pariisin yleissopimuksen 6 a artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

3. Tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei myöskään rekisteröidä, jos rekisteröintiä hakee tavaramerkin haltijan asiamies tai edustaja omiin nimiinsä ja ilman haltijan suostumusta, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

4. Rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun liike-elämässä käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, haltijan vastustuksesta tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin tähän merkkiin sovellettavan jäsenvaltion oikeuden mukaan:

a) oikeus merkkiin on saatu ennen päivää, jona yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty tai jona yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta;

b) merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.

5. Jos aikaisempi yhteisön tavaramerkki on yhteisössä laajalti tunnettu ja aikaisempi kansallinen tavaramerkki on kyseisessä jäsenvaltiossa laajalti tunnettu, 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei myöskään rekisteröidä, jos se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki ja se rekisteröitäisiin sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka eivät tosin ole samankaltaisia kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, mutta joiden osalta rekisteröitävän tavaramerkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukaista hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi.

▼B

II JAKSO

YHTEISÖN TAVARAMERKIN VAIKUTUKSET

9 artikla

Yhteisön tavaramerkin oikeusvaikutukset

1. Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on yksinoikeus tavaramerkkiin. Tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää muita ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa:

a) merkkiä, joka on sama kuin yhteisön tavaramerkki, samoille tavaroille tai palveluille, joille tavaramerkki on rekisteröity;

b) merkkiä, joka sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin yhteisön tavaramerkki ja sen vuoksi, että merkki ja yhteisön tavaramerkki tarkoittaa samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja, aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran; sekaannusvaara sisältää myös vaaran merkin ja tavaramerkin välisestä mielleyhtymästä;

c) merkkiä, joka on sama tai samankaltainen kuin yhteisön tavaramerkki, tavaroille tai palveluille, jotka ovat erilaisia kuin ne, joille yhteisön tavaramerkki on rekisteröity, kun se on laajalti tunnettu yhteisössä, ja jos merkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi yhteisön tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukaista hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyin edellytyksin voidaan kieltää etenkin:

a) merkin paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;

b) tavaroiden tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten merkkiä käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen merkkiä käyttäen;

c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti merkkiä käyttäen;

d) merkin käyttäminen liikeasiakirjoissa ja mainonnassa.

3. Yhteisön tavaramerkin oikeusvaikutukset ovat voimassa ulkopuolisiin nähden vasta, kun tavaramerkin rekisteröinti on julkaistu. Kohtuullista korvausta voidaan kuitenkin vaatia yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä. Tuomioistuin, jossa asia on vireillä, ei saa ratkaista pääasiaa ennen rekisteröinnin julkaisemista.

10 artikla

Yhteisön tavaramerkin esittäminen sanakirjoissa

Jos yhteisön tavaramerkin esittäminen sanakirjassa, tietosanakirjassa tai vastaavassa hakuteoksessa antaa sen vaikutelman, että merkki muodostaa yleiskäsitteen tavaroille tai palveluille, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, kustantajan on yhteisön tavaramerkin haltijan pyynnöstä huolehdittava siitä, että yhteisön tavaramerkin esittämisen yhteyteen liitetään viimeistään teoksen seuraavassa painoksessa tieto siitä, että kyseessä on rekisteröity tavaramerkki.

11 artikla

Kielto käyttää asiamiehen tai edustajan nimissä olevaa yhteisön tavaramerkkiä

Jos yhteisön tavaramerkki on rekisteröity kyseisen yhteisön tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan suostumusta, haltijalla on oikeus kieltää asiamiestänsä tai edustajaansa käyttämästä tavaramerkkiä, jollei hän antanut käyttölupaa, ellei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

▼B

12 artikla

Yhteisön tavaramerkkiin kohdistuvat rajoitukset

Yhteisön tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa:

a) omaa nimeään tai osoitettaan,

b) tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia osoittavia merkintöjä,

c) tavaramerkkiä, milloin sen käyttäminen on tarpeen tavaran tai palvelun, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi,

jos nämä käyttävät niitä hyvää liiketapaa noudattaen.

13 artikla

Yhteisön tavaramerkin oikeusvaikutusten sammuminen

1. Yhteisön tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille yhteisössä tätä tavaramerkkiä käyttäen.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos haltijalla on perusteltua aihetta vastustaa tavaroiden pitämistä edelleen liikkeessä, erityisesti milloin tavaroihin tehdään muutoksia tai huononnuksia sen jälkeen, kun ne on laskettu liikkeelle.

14 artikla

Loukkauksiin sovellettava täydentävä kansallinen oikeus

1. Yhteisön tavaramerkin vaikutukset määritellään yksinomaan tällä asetuksella. Muutoin yhteisön tavaramerkkiin kohdistuviin loukkauksiin sovelletaan kansallisen tavaramerkin loukkauksia koskevaa kansallista lainsäädäntöä X osaston säännösten mukaisesti.

2. Tällä asetuksella ei rajoiteta oikeutta ryhtyä oikeudellisiin yhteisön tavaramerkkiä koskeviin toimenpiteisiin jäsenvaltioiden oikeuden perusteella etenkin yksityisoikeudellisen vastuun ja vilpillisen kilpailun osalta.

3. Sovellettavat menettelysäännöt määritellään X osaston säännösten mukaisesti.

III JAKSO

YHTEISÖN TAVARAMERKIN KÄYTTÄMINEN

15 artikla

Yhteisön tavaramerkin käyttäminen

1. Jos yhteisön tavaramerkin haltija ei viiden vuoden kuluessa rekisteröinnistä ole ottanut yhteisössä tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, tai jos tällainen käyttö on ollut viisi vuotta yhtäjaksoisesti keskeytyneenä eikä käyttämättä jättämiseen ole pätevää syytä, yhteisön tavaramerkkiin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä seuraamuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua käyttöä on myös:

a) tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta ainoastaan sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta tavaramerkin erottamiskykyyn;

b) yhteisön tavaramerkin paneminen yhteisössä tavaroihin tai niiden päällyksiin ainoastaan maastavientiä varten.

3. Yhteisön tavaramerkin käyttö tavaramerkin haltijan suostumuksella rinnastetaan haltijan omaan tavaramerkin käyttöön.

▼B

IV JAKSO

YHTEISÖN TAVARAMERKKI OMISTUSOIKEUDEN KOHTEENA

16 artikla

Yhteisön tavaramerkin rinnastaminen kansalliseen tavaramerkkiin

1. Jollei 17 - 24 artiklassa muuta säädetä, yhteisön tavaramerkkiä varallisuusoikeutena käsitellään kokonaisuudessaan ja koko yhteisön alueella kuten kansallista rekisteröityä tavaramerkkiä siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteisön tavaramerkkirekisterin mukaan:

a) haltijan kotipaikka sijaitsee kyseisenä päivämääränä;

tai

b) jos a alakohtaa ei voida soveltaa, haltijan liike sijaitsee kyseisenä päivämääränä.

2. Muissa kuin 1 kohdassa säädetyissä tapauksissa, mainitussa kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio on se, jossa virasto sijaitsee.

3. Jos yhteisön tavaramerkkirekisteriin on merkitty useampi kuin yksi henkilö yhteishaltijaksi, 1 kohtaa sovelletaan ensimmäiseksi merkittyyn henkilöön; jos tämä ei ole mahdollista, sitä sovelletaan seuraaviin yhteishaltijoihin merkitsemisjärjestyksessä. Jos 1 kohtaa ei voida soveltaa kehenkään yhteishaltijoista, sovelletaan 2 kohtaa.

17 artikla

Luovuttaminen

1. Oikeus yhteisön tavaramerkkiin voidaan yrityksen luovuttamisesta erillään luovuttaa kaikkien tai joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Yrityksen luovuttaminen kokonaisuudessaan sisältää yhteisön tavaramerkkiä koskevien oikeuksien luovuttamisen, jollei luovuttamiseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ole olemassa vastakkaista määräystä tai jollei olosuhteista selvästi käy muuta ilmi. Tätä säännöstä sovelletaan yrityksen luovuttamiseen sopimusvelvollisuuden perusteella.

3. Yhteisön tavaramerkin luovutus on tehtävä kirjallisesti ja siihen vaaditaan sopimusosapuolten allekirjoitukset, jollei luovutus johdu oikeuden päätöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista; mikäli näin ei tehdä, luovutus on mitätön.

4. Jos luovutusasiakirjoista selvästi ilmenee, että luovuttamisen vuoksi yhteisön tavaramerkki on omiaan johtamaan harhaan yleisöä, erityisesti niiden tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, viraston on kieltäydyttävä rekisteröimästä luovutusta, jollei luovutuksensaaja suostu rajoittamaan yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä tavaroihin tai palveluihin, joiden osalta luovutuksella ei ole harhaanjohtavaa vaikutusta.

5. Yhden osapuolen pyynnöstä luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

6. Ennen kuin luovutus on merkitty rekisteriin, luovutuksensaaja ei voi käyttää hyödykseen yhteisön tavaramerkin rekisteröinnistä johtuvia oikeuksia.

7. Jos viraston suhteen on noudatettava määräaikoja, luovutuksensaaja voi tehdä virastolle tähän tarkoitukseen säädetyt ilmoitukset heti sen jälkeen, kun tämä on vastaanottanut luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.

8. Kaikki asiakirjat, joista on ilmoitettava yhteisön tavaramerkin haltijalle 77 artiklan mukaisesti, osoitetaan haltijaksi rekisteröidylle henkilölle.

▼B

18 artikla

Asiamiehen nimiin rekisteröidyn tavaramerkin siirtäminen

Jos yhteisön tavaramerkki on rekisteröity kyseisen tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan lupaa, tällä on oikeus vaatia kyseisen rekisteröinnin siirtoa itselleen, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

19 artikla

Esineoikeudet

1. Yhteisön tavaramerkki voidaan yrityksestä riippumatta antaa pantiksi tai se voi olla muun esineoikeuden kohteena.

2. Yhden osapuolen pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

20 artikla

Pakkotäytäntöönpano

1. Yhteisön tavaramerkkiin voidaan soveltaa pakkotäytäntöönpanotoimenpiteitä.

2. Yhteisön tavaramerkin pakkotäytäntöönpanomenettelyn osalta yksinomainen toimivalta kuuluu 16 artiklaa soveltaen määritellyn jäsenvaltion tuomioistuimille ja viranomaisille.

3. Yhden sopimusosapuolen pyynnöstä pakkotäytäntöönpano merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

21 artikla

Konkurssimenettely ja vastaavat menettelyt

1. Kunnes jäsenvaltioiden yhteiset tämän alan säännökset tulevat voimaan, yhteisön tavaramerkki voi kuulua konkurssimenettelyyn tai vastaavaan menettelyyn ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tällainen menettely ensimmäisenä aloitetaan kansallisen lain tai asiaan sovellettavien yleissopimusten perusteella.

2. Jos yhteisön tavaramerkki on osana konkurssimenettelyä tai vastaavaa menettelyä, tätä koskeva merkintä tehdään rekisteriin ja julkaistaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

22 artikla

Käyttölupa

1. Yhteisön tavaramerkkiin voidaan antaa käyttölupa, joka koskee joitakin tai kaikkia tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ja koko yhteisön aluetta tai sen jotakin osaa. Käyttölupa voi olla yksinoikeuskäyttölupa tai rajoittamaton käyttölupa.

2. Yhteisön tavaramerkin haltija voi vedota tavaramerkin antamaan oikeussuojaan sellaista käyttöluvan haltijaa vastaan, joka rikkoo sopimuksen kestoa, tavaramerkin rekisteröityä käyttötapaa, käyttöluvan kattamien tavaroiden tai palvelujen lajia, tavaramerkin käyttöaluetta taikka käyttöluvan haltijan valmistamien tavaroiden tai tarjoamien palvelujen laatua koskevaa käyttölupasopimuksen ehtoa.

3. Käyttöluvan haltija voi aloittaa oikeudelliset toimenpiteet yhteisön tavaramerkkiä koskevan loukkauksen vuoksi ainoastaan sen haltijan suostumuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta käyttölupasopimuksen ehtojen soveltamista. Yksinoikeuskäyttöluvan haltija voi kuitenkin aloittaa oikeudelliset toimenpiteet, jos tavaramerkin haltija ei virallisen ilmoituksen saatuaan itse ryhdy toimiin loukkauksen suhteen kohtuullisessa ajassa.

4. Käyttöluvan haltijat ovat oikeutettuja yhtymään yhteisön tavaramerkin haltijan aloittamaan loukkausta koskevaan oikeudelliseen toimenpiteeseen saadakseen korvauksen kärsimistään haitoista.

▼B

5. Yhden osapuolen pyynnöstä yhteisön tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan saaminen tai luovuttaminen merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

23 artikla

Oikeusvaikutukset suhteessa kolmansiin

1. Edellä 17, 19 ja 22 artiklassa tarkoitetuilla yhteisön tavaramerkkiä koskevilla oikeustoimilla on oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin kaikissa jäsenvaltioissa vasta, kun ne on merkitty rekisteriin. Tällaisella toimella on kuitenkin ennen merkintää oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin, jotka ovat saaneet oikeuden tavaramerkkiin tämän toimen jälkeen, mutta jotka silti tiesivät siitä hankkiessaan näitä oikeuksia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei sovelleta sellaiseen henkilöön, joka saa yhteisön tavaramerkin tai oikeuden yhteisön tavaramerkkiin koko yrityksen luovuttamisen tai muun yleisseuraannon kautta.

3. Edellä 20 artiklassa tarkoitettujen oikeustoimien oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin säätelee 16 artiklaa soveltaen määritellyn jäsenvaltion oikeus.

4. Kunnes jäsenvaltioiden väliset yhteiset konkurssia koskevat säännökset tulevat voimaan, konkurssimenettelyn tai vastaavaan menettelyn voimassaoloa ulkopuolisiin nähden säätelee sen jäsenvaltion oikeus, jossa tällainen menettely ensimmäisenä aloitetaan kansallisen lain tai asiaan sovellettavien yleissopimusten perusteella.

24 artikla

Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus omistusoikeuden kohteena

Edellä 16 - 23 artiklaa sovelletaan yhteisön tavaramerkkiä koskeviin hakemuksiin.

III OSASTO

YHTEISÖN TAVARAMERKKIÄ KOSKEVA HAKEMUS

I JAKSO

HAKEMUKSEN JÄTTÄMINEN JA EDELLYTYKSET, JOTKA SEN ON TÄYTETTÄVÄ

25 artikla

Hakemuksen jättäminen

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus jätetään, hakijan valinnan mukaan:

a) virastolle;

tai

b) jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle tai Beneluxin tavaramerkkivirastolle. Tällä tavoin jätetty hakemus vastaa samana päivänä virastolle jätettyä hakemusta.

2. Jos hakemus jätetään jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle tai Beneluxin tavaramerkkivirastolle, tämän keskuksen tai viraston on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet hakemuksen toimittamiseksi yhteisön tavaramerkkivirastolle kahden viikon kuluessa hakemuksen jättämisestä. Se voi vaatia hakijalta maksua, joka ei saa ylittää hakemuksen vastaanottamiseen ja edelleen toimittamiseen liittyviä hallinnollisia kuluja.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut hakemukset, jotka saapuvat virastolle kuukauden kuluttua niiden jättämisestä, katsotaan peruutetuiksi.

4. Kymmenen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio laatii kertomuksen yhteisön tavaramerkkiä koskevan hake-

▼B

misjärjestelmän toiminnasta, tarvittaessa yhdessä järjestelmän muuttamiseksi tarkoitettujen ehdotusten kanssa.

26 artikla

Edellytykset, jotka hakemuksen on täytettävä

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksessa on oltava:

a) yhteisön tavaramerkin rekisteröintianomus;

b) tiedot hakijan yksilöimiseksi;

c) luettelo tavaroista tai palveluista, joita varten rekisteröintiä haetaan;

d) tavaramerkin kuvaus.

2. Yhteisön tavaramerkistä on suoritettava hakemusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu.

3. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä 140 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa säädetyt edellytykset.

27 artikla

Hakemispäivä

Yhteisön tavaramerkin hakemispäivä on se, jona hakija esittää virastolle tai, jos hakemus jätetään jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle tai Beneluxin tavaramerkkivirastolle, sille 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävät asiakirjat, jollei hakemusmaksun maksamisesta kuukauden kuluessa edellä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisestä muuta johdu.

28 artikla

Luokitus

Tavarat ja palvelut, joita varten yhteisön tavaramerkkiä haetaan, luokitellaan täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn luokituksen mukaisesti.

II JAKSO

ETUOIKEUS

29 artikla

Etuoikeus

▼M1

1. Henkilöllä, joka on asianmukaisesti jättänyt tavaramerkkiä koskevan hakemuksen valtiossa tai valtiolle, joka on Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuoli, tai sillä, jolle tämän henkilön oikeudet ovat siirtyneet, on etuoikeus jättää yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus saman tavaramerkin osalta ja samoja tuotteita tai palveluja varten kuin ne, joita varten tätä merkkiä on haettu tai jotka sisältyvät niihin, kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisen hakemuksen jättämispäivästä.

▼B

2. Etuoikeuteen oikeuttavat kaikki hakemukset, joilla on säännönmukaisen kansallisen hakemuksen jättämistä vastaava vaikutus sen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa se on jätetty, tai kahdenvälisten tai monenkeskisten sopimusten mukaan.

3. Säännönmukaisella kansallisella hakemuksella tarkoitetaan hakemuksen jättämistä, joka on riittävä hakemispäivän toteamiseksi, ottamatta huomioon hakemuksen myöhempää kohtaloa.

4. Ensimmäisenä hakemuksena, jonka hakemispäivä on etuoikeutta koskevan määräajan alkamispäivä, pidetään myöhempää, samasta tavaramerkistä samoja tavaroita tai palveluja varten ja samassa valtiossa tai samalle valtiolle kuin aikaisempi ensimmäinen hakemus jätettyä hakemusta, jos aikaisempi hakemus on viimeistään myöhemmän hakemuksen hakemispäivänä peruutettu, jätetty silleen tai hylätty saattamatta sitä yleisesti tarkastettavaksi ja jättämättä voimaan

▼B

mitään oikeuksia ja jos se ei vielä ole ollut perusteena etuoikeuden vaatimiselle. Aikaisempi hakemus ei tällöin voi enää olla perusteena etuoikeuden vaatimiselle.

▼M1

5. Jos ensimmäinen hakemus on jätetty valtiossa, joka ei ole Pariisin yleissopimuksen tai Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen osapuoli, 1-4 kohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan siltä osin kuin kyseinen valtio julkistetun toteamuksen mukaisesti myöntää virastolle jätetyn ensimmäisen hakemuksen perusteella etuoikeuden, joka on tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukainen ja jolla on vastaavat vaikutukset.

▼B

30 artikla

Etuoikeuden vaatiminen

Hakijan, joka haluaa vedota aikaisempaan hakemukseen perustuvaan etuoikeuteen, on tehtävä etuoikeuspyyntö ja toimitettava jäljennös aikaisemmasta hakemuksesta. Jos aikaisemman hakemuksen kieli ei ole mikään viraston kielistä, hakijan on esitettävä käännös aikaisemmasta hakemuksesta yhdellä näistä kielistä.

31 artikla

Etuoikeuden vaikutus

Etuoikeuden vaikutuksesta etuoikeuspäivää pidetään yhteisön tavaramerkin hakemispäivänä määritettäessä oikeuksien aiemmuutta.

32 artikla

Kansallisen hakemuksen jättämisen merkitys

Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus, jolle on hyväksytty hakemispäivä, vastaa jäsenvaltioissa jätettyä säännönmukaista kansallista hakemusta, ottaen tarvittaessa huomioon vaatimukset yhteisön tavaramerkin etuoikeudesta.

III JAKSO

NÄYTTELYÄ KOSKEVA ETUOIKEUS

33 artikla

Näyttelyä koskeva etuoikeus

1. Jos yhteisön tavaramerkin haltija on esitellyt hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä tavaroita tai palveluja Pariisissa 22 päivänä marraskuuta 1928 allekirjoitetun ja viimeksi 30 marraskuuta 1972 muutetun, kansainvälisiä näyttelyjä koskevan yleissopimuksen mukaisessa virallisessa tai virallisesti tunnustetussa kansainvälisessä näyttelyssä, haltija voi, jos hän jättää hakemuksen kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä esiteltyjen tavaroiden tai palvelujen ensimmäisestä esittelyajankohdasta, vaatia kyseisestä päivästä lähtien 31 artiklan mukaista etuoikeutta.

2. Hakijoiden, jotka haluavat vaatia 1 kohdan mukaisesti etuoikeutta, on täytäntöönpanoasetuksessa vahvistetuin edellytyksin toimitettava todisteet siitä, että tavarat tai palvelut on esitelty näyttelyssä hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä.

3. Näyttelyä koskevan etuoikeuden myöntäminen jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ei pidennä 29 artiklassa säädettyä etuoikeutta koskevaa määräaikaa.

▼B

IV JAKSO

KANSALLISEN TAVARAMERKIN AIEMMUUDEN VAATIMINEN

34 artikla

Kansallisen tavaramerkin aiemmuuden vaatiminen

1. Jäsenvaltiossa tai Benelux-alueella rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin haltija, mukaan lukien aikaisempi kansainvälisesti, jäsenvaltiossa vaikuttavalla tavalla rekisteröity tavaramerkki, joka jättää hakemuksen samasta tavaramerkistä, joka on tarkoitus rekisteröidä yhteisön tavaramerkkinä samoja tavaroita tai palveluja varten, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, tai joihin se sisältyy, voi vaatia aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta yhteisön tavaramerkille sen jäsenvaltion osalta, jossa tai jota varten se on rekisteröity.

2. Aiemmuuden ainoa vaikutus tämän asetuksen mukaan on, että jos yhteisön tavaramerkin haltija luopuu aiemmasta tavaramerkistä tai antaa sen lakata, hänellä olevat oikeudet pysyvät voimassa samoin, kuin jos aikaisempi tavaramerkki olisi edelleen rekisteröity.

3. Yhteisön tavaramerkille vaadittu aiemmuus lakkaa, jos aikaisemman tavaramerkin, jonka aiemmuutta on vaadittu, haltija julistetaan menettäneeksi oikeutensa tavaramerkkiin tai jos tavaramerkki julistetaan mitättömäksi tai jos siitä on luovuttu ennen yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä.

35 artikla

Aiemmuuden vaatiminen yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen

1. Yhteisön tavaramerkin haltija, joka on saman aikaisemman, jäsenvaltiossa rekisteröidyn, Benelux-alue mukaan lukien, tavaramerkin tai aikaisemman, kansainvälisesti, jäsenvaltiossa vaikuttavalla tavalla rekisteröidyn tavaramerkin haltija, samojen tavaroiden tai palvelujen osalta, voi vaatia aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta sen jäsenvaltion osalta, jossa tai jota varten se on rekisteröity.

2. Sovelletaan 34 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

IV OSASTO

REKISTERÖINTIMENETTELY

I JAKSO

HAKEMUKSEN TUTKIMINEN

36 artikla

Hakemuksen jättämisen edellytysten tutkiminen

1. Virasto tutkii:

a) täyttääkö yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus edellytykset, jotta sille voidaan hyväksyä 27 artiklan mukainen hakemispäivä;

b) täyttääkö yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus täytäntöönpanoasetuksessa säädetyt edellytykset;

c) onko luokkamaksut tarvittaessa suoritettu säädetyssä määräajassa.

2. Jos yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus ei täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteellisuudet tai maksujen laiminlyönnin asetetussa määräajassa.

3. Jos 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa todettuja puutteellisuuksia tai maksujen laiminlyöntiä ei ole asetetussa määräajassa korjattu, hakemusta ei käsitellä yhteisön tavaramerkkiä koskevana hakemuksena. Jos hakija toimii viraston kehotuksen mukaisesti, se hyväksyy hakemispäiväksi päivän, jona hakija on korjannut todetut puutteellisuudet tai todetun maksujen laiminlyönnin.

▼B

4. Jos 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa todettuja puutteellisuuksia ei ole säädetyssä määräajassa korjattu, virasto hylkää hakemuksen.

5. Jos 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa todettua maksujen laiminlyöntiä ei ole säädetyssä määräajassa korjattu, hakemus katsotaan peruutetuksi, jollei selvästi ilmene mitä tavara- tai palveluluokkia varten suoritettu maksu on tarkoitettu.

6. Etuoikeuden vaatimista koskevien säännösten noudattamatta jättäminen aiheuttaa hakemuksen osalta etuoikeuden menettämisen.

7. Kansallisen tavaramerkin aiemmuuden vaatimista koskevien edellytysten täyttämättä jättäminen aiheuttaa sen, että aiemmuutta ei voida enää vaatia tämän hakemuksen osalta.

37 artikla

Haltijan asemaan liittyvien edellytysten tutkiminen

1. Jos hakija 5 artiklan mukaisesti ei voi olla yhteisön tavaramerkin haltija, hakemus hylätään.

2. Hakemus voidaan hylätä vasta, kun hakijalle on varattu tilaisuus peruuttaa hakemuksensa tai esittää huomautuksensa.

38 artikla

Rekisteröinnin ehdottomien esteiden tutkiminen

1. Jos tavaramerkkiä ei 7 artiklan nojalla voida rekisteröidä kaikkien tai joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten yhteisön tavaramerkkiä haetaan, hakemus hylätään näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

2. Jos tavaramerkkiin kuuluu osatekijä, jolla ei ole erottamiskykyä ja jonka liittäminen tavaramerkkiin voi aiheuttaa epäselvyyttä tavaramerkin suojan laajuudesta, virasto voi asettaa tavaramerkin rekisteröinnin edellytykseksi sen, että hakija antaa selityksen, ettei hän aio vaatia yksinoikeutta tämän osatekijän osalta. Tämä erottamislausuma julkaistaan samanaikaisesti tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai tarvittaessa sen rekisteröinnin kanssa.

3. Hakemus voidaan hylätä vasta, kun hakijalle on varattu tilaisuus peruuttaa hakemuksensa tai muuttaa sitä tai esittää huomautuksensa.

II JAKSO

TUTKIMUS

39 artikla

Tutkimus

1. Kun virasto on hyväksynyt yhteisön tavaramerkkiä koskevalle hakemukselle hakemispäivän ja kun se on todennut hakijan täyttävän 5 artiklassa tarkoitetut edellytykset, se laatii yhteisön tutkimuskertomuksen, jossa mainitaan ne aikaisemmat yhteisön tavaramerkit tai yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin esteenä.

2. Kun yhteisön tavaramerkkiä koskevalle hakemukselle on hyväksytty hakemispäivä, virasto lähettää siitä jäljennöksen jokaisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle, joka on ilmoittanut virastolle, että se suorittaa oman tavaramerkkirekisterinsä osalta yhteisön tavaramerkkejä koskevien hakemusten tutkimuksen.

3. Jokainen 2 kohdassa tarkoitettu teollisoikeuksien keskusvirasto toimittaa virastolle kolmen kuukauden kuluessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta, tutkimuskertomuksen, jossa joko mainitaan aikaisemmat kansalliset tavaramerkit tai aikaisemmat kansallisia tavaramerkkejä koskevat hakemukset, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan

▼B

yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin esteenä, tai todetaan, ettei tutkimuksessa ole havaittu mitään tällaisia oikeuksia.

4. Virasto maksaa teollisoikeuksien keskusvirastoille jokaisesta niiden 3 kohdan mukaisesti toimittamasta tutkimuskertomuksesta tietyn summan. Tämän jokaiselle teollisoikeuksien keskusvirastolle saman suuruisen summan vahvistaa budjettikomitea, jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöllä tekemällä päätöksellä.

5. Virasto toimittaa viipymättä yhteisön tavaramerkin hakijalle yhteisön tutkimuskertomuksen ja kansalliset tutkimuskertomukset, jotka on toimitettu sille 3 kohdassa säädetyssä määräajassa.

6. Yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta julkaistaessa, mikä ei voi tapahtua ennen kuin kuukauden määräaika on kulunut päivästä, jona virasto on toimittanut tutkimuskertomukset hakijalle, virasto ilmoittaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta yhteisön tutkimuskertomuksessa mainittujen aikaisempien yhteisön tavaramerkkien haltijoille tai hakijoille.

7. Viiden vuoden kuluttua päivästä, jona virasto on aloittanut hakemusten jättämisten hyväksymisen, komissio esittää neuvostolle kertomuksen tässä artiklassa tarkoitetun tutkimusjärjestelmän toiminnasta, mukaan lukien 4 kohdan nojalla jäsenvaltioille suoritettavat maksut, ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset muutoksista tähän asetukseen tutkimusjärjestelmän mukauttamiseksi ottaen huomioon saadut kokemukset ja tutkimustekniikoiden kehityksen.

III JAKSO

HAKEMUKSEN JULKAISEMINEN

40 artikla

Hakemuksen julkaiseminen

1. Jos edellytykset, joita yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on vastattava, täyttyvät ja jos 39 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kulunut umpeen, hakemus julkaistaan siltä osin kuin sitä ei 37 ja 38 artiklan mukaisesti ole hylätty.

2. Jos hakemus julkaisemisen jälkeen hylätään 37 ja 38 artiklan mukaisesti, hylkäystä koskeva päätös julkaistaan sen ollessa lopullinen.

IV JAKSO

KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET JA VÄITE

41 artikla

Kolmansien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö ja oikeushenkilö sekä valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymät voivat yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisen jälkeen osoittaa virastolle kirjalliset huomautuksensa, yksilöiden seikat, joiden perusteella tavaramerkin rekisteröinti pitäisi viran puolesta erityisesti 7 artiklan nojalla hylätä. Näillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa viraston menettelyssä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut huomautukset on ilmoitettava hakijalle, joka voi ilmoittaa kantansa.

42 artikla

Väite

1. Tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voi tehdä väitteen kolmen kuukauden kuluessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta, sillä perusteella, että tavaramerkin rekisteröinti 8 artiklan mukaisesti olisi hylättävä:

▼B

a) edellä 8 artiklan 1 ja 5 kohdan tapauksissa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut aikaisempien tavaramerkkien haltijat sekä näiden tavaramerkkien haltijoiden oikeuttamat käyttöluvan haltijat;

b) edellä 8 artiklan 3 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen tavaramerkkien haltijat;

c) edellä 8 artiklan 4 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien tai merkkien haltijat sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan näitä oikeuksia käyttämään valtuutetut henkilöt.

2. Väite tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voidaan tehdä myös 1 kohdassa vahvistetuin edellytyksin 44 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti muutettua hakemusta julkaistaessa.

3. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen. Väitteen tekijä voi viraston asettamassa määräajassa esittää väitteensä tueksi seikkoja, todisteita ja huomautuksia.

43 artikla

Väitteen tutkiminen

1. Tutkiessaan väitettä virasto pyytää, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa toisten osapuolten tai sen itsensä ilmoituksia koskevia huomautuksia.

2. Väitteen tehneen aikaisemman yhteisön tavaramerkin haltijan on hakijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että yhteisön tavaramerkin julkaisemista edeltäneiden viiden vuoden aikana, aikaisempaa yhteisön tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty yhteisössä niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin väite perustuu, tai että on olemassa perustellut syyt käyttämättä jättämiseen, jos tähän päivään mennessä aikaisempi tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään. Jos aikaisempaa yhteisön tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

3. Edellä 2 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin siten, että käyttö jäsenvaltiossa, jossa aikaisempi kansallinen tavaramerkki on suojattu, vastaa käyttöä jäsenvaltiossa.

4. Virasto voi kehottaa osapuolia tekemään sovinnon, kun se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.

5. Jos väitteen tutkimisesta johtuu, että tavaramerkiltä evätään rekisteröinti kaikkien tai joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten yhteisön tavaramerkkiä haetaan, hakemus hylätään kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Päinvastaisessa tapauksessa väite hylätään.

6. Hakemuksen hylkäystä koskeva päätös julkaistaan sen ollessa lopullinen.

V JAKSO

HAKEMUKSEN PERUUTTAMINEN, RAJOITTAMINEN JA MUUTTAMINEN

44 artikla

Hakemuksen peruuttaminen, rajoittaminen ja muuttaminen

1. Hakija voi milloin tahansa peruuttaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksensa tai rajoittaa sen sisältämien tavaroiden tai palvelujen luetteloa. Jos hakemus on jo julkaistu, myös peruutus tai rajoittaminen julkaistaan.

2. Muutoin yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta ei voida hakijan pyynnöstä muuttaa kuin hakijan nimen ja osoitteen, virheel-

▼B

listen ilmaisujen tai kirjoitusvirheiden tai ilmeisten virheiden korjaamiseksi, jos tällainen korjaus ei vaikuta huomattavasti tavaramerkkiin tai laajenna tavaroiden tai palvelujen luetteloa. Jos muutokset koskevat tavaramerkin tai tavaroiden tai palvelujen kuvausta ja jos nämä muutokset tehdään hakemuksen julkaisemisen jälkeen, hakemus julkaistaan muutettuna.

VI JAKSO

REKISTERÖINTI

45 artikla

Rekisteröinti

Jos hakemus vastaa tämän asetuksen säännöksiä ja jollei 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa ole tehty väitettä tai jos väite on hylätty lopullisella päätöksellä, tavaramerkki rekisteröidään yhteisön tavaramerkkinä sillä edellytyksellä, että rekisteröintimaksu on suoritettu säädetyssä määräajassa. Jos maksua ei ole suoritettu tässä määräajassa, hakemus katsotaan peruutetuksi.

V OSASTO

YHTEISÖN TAVARAMERKIN KESTO, UUDISTAMINEN JA MUUTTAMINEN

46 artikla

Rekisteröinnin kesto

Yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin kesto on 10 vuotta alkaen hakemispäivästä. Rekisteröinti voidaan uudistaa 47 artiklan mukaisesti kymmenen vuoden jaksoissa.

47 artikla

Uudistaminen

1. Yhteisön tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä, jos maksut on suoritettu.

2. Virasto ilmoittaa yhteisön tavaramerkin haltijalle ja kaikille yhteisön tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta hyvissä ajoin ennen tätä umpeutumista. Virasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu.

3. Uudistamishakemus on esitettävä kuuden kuukauden määräajassa, joka päättyy sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana suoja-aika loppuu. Maksut on myös suoritettava tässä määräajassa. Hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu.

4. Jos hakemus esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten yhteisön tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

5. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään.

48 artikla

Muuttaminen

1. Rekisterissä olevaa yhteisön tavaramerkkiä ei muuteta rekisteröinnin keston eikä sen uudistamisen aikana.

2. Jos yhteisön tavaramerkki kuitenkin sisältää haltijan nimen ja osoitteen, muutokset, jotka eivät huomattavasti vaikuta tavaramerkin

▼B

tunnistamiseen, sellaisena kuin se on alunperin rekisteröity, voidaan haltijan pyynnöstä rekisteröidä.

3. Muutoksen rekisteröinnin julkaisemisen on sisällettävä yhteisön tavaramerkin kuvaus. Ulkopuoliset, joiden oikeuksiin muutoksella voi olla vaikutusta, voivat kiistää sen rekisteröinnin kolmen kuukauden kuluessa julkaisemisesta.

VI OSASTO

LUOPUMINEN, MENETTÄMINEN JA MITÄTTÖMYYS

I JAKSO

LUOPUMINEN

49 artikla

Luopuminen

1. Yhteisön tavaramerkistä voidaan luopua kaikkien tai joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Tavaramerkin haltija ilmoittaa luopumisesta kirjallisesti virastolle. Luopuminen on voimassa vasta rekisteriin merkinnän jälkeen.

3. Luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan rekisteriin merkityn oikeuden haltijan suostumuksella. Jos käyttölupa on rekisteröity, luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan, jos tavaramerkin haltija todistaa ilmoittaneensa luopumisaikomuksestaan käyttöluvan haltijalle; merkintä tehdään täytäntöönpanoasetuksessa säädetyn määräajan umpeuduttua.

II JAKSO

MENETTÄMISPERUSTEET

50 artikla

Menettämisperusteet

1. Yhteisön tavaramerkin haltijan julistetaan menettäneen oikeutensa virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:

a) viiden vuoden yhtäjaksoisen jakson kuluessa tavaramerkkiä ei ole yhteisössä otettu tosiasialliseen käyttöön tavaroille tai palveluille, joita varten se on rekisteröity eikä käyttämättä jättämiseen ole pätevää syytä; tavaramerkin haltijan oikeuksia ei kuitenkaan saa vaatia menetettäväksi, jos tavaramerkkiä on ryhdytty tosiasiallisesti käyttämään tai alettu uudestaan käyttää viiden vuoden määräajan päättymisen jälkeen; käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista menettämistä koskevan vaatimuksen tai vastakanteen tekemistä edeltäneen, aikaisintaan viiden vuoden yhtäjaksoisen käyttämättä jättämisen määräajan päättyessä alkaneen kolmen kuukauden määräajan kuluessa ei kuitenkaan oteta huomioon, jos käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista koskeviin valmisteluihin on ryhdytty vasta haltijan saatua tiedon siitä, että menettämistä koskeva vaatimus tai vastakanne voidaan tehdä;

b) tavaramerkistä on sen haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity;

c) se on käytön seurauksena, kun tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on käyttänyt tavaramerkkiä, tullut harhaanjohtavaksi, erityisesti tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, niille tavaroille tai palveluille, joita varten se on rekisteröity;

d) tavaramerkin haltija ei enää täytä 5 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä.

2. Jos menettämisperusteet koskevat ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten yhteisön tavaramerkki on rekisteröity, haltijan

▼B

julistetaan menettäneen oikeutensa ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

III JAKSO

MITÄTTÖMYYSPERUSTEET

51 artikla

Ehdottomat mitättömyysperusteet

1. Yhteisön tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:

a) yhteisön tavaramerkki on rekisteröity 5 artiklan tai 7 artiklan säännösten vastaisesti;

b) hakija on jättänyt tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vilpillisessä mielessä.

2. Jos yhteisön tavaramerkki on rekisteröity 7 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan vastaisesti, sitä ei kuitenkaan voida julistaa mitättömäksi, jos se on rekisteröinnin jälkeen käytön seurauksena tullut erottamiskykyiseksi niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

3. Jos mitättömyysperuste koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten yhteisön tavaramerkki on rekisteröity, tavaramerkki voidaan julistaa mitättömäksi ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

52 artikla

Suhteelliset mitättömyysperusteet

1. Yhteisön tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella:

a) jos on olemassa 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu aikaisempi tavaramerkki ja jos mainitun artiklan 1 kohdassa tai 5 kohdassa esitetyt edellytykset täytetään;

b) jos on olemassa 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavaramerkki ja jos mainitussa kohdassa esitetyt edellytykset täytetään;

c) jos on olemassa 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu aikaisempi oikeus ja jos mainitussa kohdassa esitetyt edellytykset täytetään.

2. Yhteisön tavaramerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella myös, jos sen käyttö voidaan kieltää muun aikaisemman oikeuden perusteella ja erityisesti

a) nimeä koskevan oikeuden,

b) kuvaa koskevan oikeuden,

c) tekijänoikeuden,

d) teollisoikeuden

perusteella suojaa sääntelevän kansallisen oikeuden mukaisesti.

3. Yhteisön tavaramerkkiä ei voida julistaa mitättömäksi, jos 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeuden haltija antaa varta vasten suostumuksensa tämän tavaramerkin rekisteröinnille ennen mitättömyysvaatimuksen tai vastakanteen esittämistä.

4. Jonkin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeuden haltija, joka on aikaisemmin vaatinut yhteisön tavaramerkin mitätöimistä tai esittänyt loukkauskanteeseen kohdistuvan vastakanteen, ei voi esittää uutta mitättömyysvaatimusta tai loukkauskanteeseen kohdistuvaa vastakannetta jonkin muun tällaisen oikeuden osalta, johon hän olisi voinut vedota ensimmäisessä vaatimuksessaan.

5. Sovelletaan 51 artiklan 3 kohtaa.

▼B

53 artikla

Käytön sallimisesta johtuvat rajoitukset

1. Jos yhteisön tavaramerkin haltija on yhteisössä yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän yhteisön tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi eikä kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttämistä tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää tavaramerkkiä on käytetty, ellei myöhemmän tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.

2. Jos 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemman kansallisen tavaramerkin tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun muun aikaisemman merkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän yhteisön tavaramerkin käytön jäsenvaltiossa, jossa tämä aikaisempi tavaramerkki tai muu merkki on suojattu, tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin tai muun merkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi eikä kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttämistä tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää tavaramerkkiä on käytetty, ellei myöhemmän tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.

3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myöhemmän yhteisön tavaramerkin haltija ei voi kieltää aikaisemman oikeuden käyttämistä, vaikka tähän oikeuteen ei enää voitaisi vedota myöhempää yhteisön tavaramerkkiä vastaan.

IV JAKSO

MENETTÄMISEN JA MITÄTTÖMYYDEN VAIKUTUKSET

54 artikla

Menettämisen ja mitättömyyden vaikutukset

1. Yhteisön tavaramerkillä ei katsota olleen, menettämisvaatimuksen tai vastakanteen tekemispäivästä alkaen, tässä asetuksessa tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin haltijan on julistettu menettäneen oikeutensa kokonaan tai osittain. Päätöksessä voidaan toisen osapuolen pyynnöstä vahvistaa aikaisempi päivä, jona jokin menettämisperuste on ilmennyt.

2. Yhteisön tavaramerkillä ei katsota alunperin olleen tässä asetuksessa tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin tavaramerkki on julistettu mitättömäksi kokonaan tai osittain.

3. Jollei joko tavaramerkin haltijan rikkomuksesta tai vilpillisyydestä johtuvia vahingonkorvauskanteita tai perusteetonta etua koskevista kansallisista säännöksistä muuta johdu, tavaramerkin menettämisen tai mitättömyyden taannehtiva vaikutus ei vaikuta:

a) loukkausta koskeviin lainvoimaisiin päätöksiin, jotka on pantu täytäntöön ennen menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa päätöstä;

b) ennen menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa päätöstä tehtyihin sopimuksiin, siltä osin kuin ne on pantu täytäntöön ennen tätä päätöstä; sopimuksen perusteella suoritettujen maksujen palauttamista voidaan kuitenkin, siltä osin kuin olosuhteiden mukaan on perusteltua, vaatia kohtuullisuuden perusteella.

V JAKSO

MENETTÄMISTÄ JA MITÄTTÖMYYTTÄ KOSKEVA MENETTELY VIRASTOSSA

55 artikla

Menettämis- tai mitättömyysvaatimus

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen voi esittää virastolle:

▼B

a) edellä 50 ja 51 artiklassa määritellyissä tapauksissa, jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä, joka tähän sovellettavan lainsäädännön mukaan voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä;

b) edellä 52 artiklan 1 kohdassa määritellyissä tapauksissa, edellä 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt;

c) edellä 52 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tapauksissa, mainitussa säännöksessä tarkoitetut aikaisempien oikeuksien haltijat tai kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan näitä oikeuksia käyttämään oikeutetut henkilöt.

2. Vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta maksun suorittamisen jälkeen.

3. Menettämis- tai mitättömyysvaatimus ei ole hyväksyttävä, jos samaa asiaa ja syytä koskevasta ja samojen osapuolien välisestä vaatimuksesta on jo jäsenvaltion tuomioistuimen antama päätös, joka on tullut lainvoimaiseksi.

56 artikla

Vaatimuksen tutkiminen

1. Tutkiessaan menettämis- tai mitättömyysvaatimusta virasto pyytää, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa sen itsensä niille osoittamia ilmoituksia tai muiden osapuolien tiedonantoja koskevia huomautuksia.

2. Mitättömyysmenettelyssä osapuolena olevan, aikaisemman yhteisön tavaramerkin haltijan on yhteisön tavaramerkin haltijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että mitättömyysvaatimuksen tekopäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana, aikaisempaa yhteisön tavaramerkkiä on todellisesti käytetty yhteisössä niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin mitättömyysvaatimus perustuu, tai että käyttämättä jättämiselle on aiheelliset perusteet, jos tähän päivään mennessä aikaisempi tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Lisäksi, jos aikaisempi yhteisön tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemispäivänä, aikaisemman yhteisön tavaramerkin haltijan on myös toimitettava todisteet siitä, että 43 artiklan 2 kohdassa esitetyt edellytykset oli mainittuna päivänä täytetty. Jos näitä todisteita ei esitetä, mitättömyysvaatimus hylätään. Jos aikaisempaa yhteisön tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

3. Edellä 2 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin siten, että käyttö jäsenvaltiossa, jossa aikaisempi kansallinen tavaramerkki on suojattu, vastaa käyttöä yhteisössä.

4. Virasto voi kehottaa osapuolia tekemään sovinnon, kun se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.

5. Jos menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen tutkiminen osoittaa, että tavaramerkin rekisteröinti olisi pitänyt hylätä kaikilta tai joiltakin niiltä tavaroilta tai palveluilta, joita varten se on rekisteröity, yhteisön tavaramerkin haltijan oikeudet julistetaan menetetyiksi tai tavaramerkki julistetaan mitättömäksi kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Päinvastaisessa tapauksessa menettämis- tai mitättömyysvaatimus hylätään.

6. Päätös, jossa todetaan yhteisön tavaramerkin haltijan oikeudet menetetyiksi tai tavaramerkki mitättömäksi, merkitään rekisteriin sen ollessa lopullinen.

▼B

VII OSASTO

MUUTOKSENHAKUMENETTELY

57 artikla

Päätökset, joihin voidaan hakea muutosta

1. Tutkijoiden, väiteosastojen, tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osaston ja mitättömyysosastojen päätöksiin voidaan hakea muutosta. Muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus.

2. Päätökseen, joka ei päätä menettelyä jonkin osapuolen osalta, voidaan hakea muutosta vasta lopullisen päätöksen yhteydessä, jollei mainittua päätöstä koske erillinen muutoksenhaku.

58 artikla

Henkilöt, jotka voivat hakea muutosta ja olla osapuolina menettelyssä

Päätökseen johtaneen menettelyn osapuoli, jolle päätös on vastainen, voi hakea muutosta tähän päätökseen. Muut mainitun menettelyn osapuolet ovat muutoksenhakumenettelyn laillisia osapuolia.

59 artikla

Määräaika ja muoto

Valitus on tehtävä virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Valitus katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu. Valituksen perusteet sisältävä kirjelmä on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

60 artikla

Ennakkotarkastus

1. Jos osasto, jonka päätös kiistetään, pitää valitusta sallittuna ja perusteltuna, sen on oikaistava päätöksensä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos toinen menettelyn osapuoli vastustaa valituksentekijää.

2. Jos valitusta ei ole hyväksytty kuukauden kuluessa perusteet sisältävän muistion vastaanottamisesta, valitus on viipymättä siirrettävä valituslautakuntaan ilman asiaa koskevia lausuntoja.

61 artikla

Valituksen tutkiminen

1. Jos valitus on sallittu, valituslautakunta tutkii, voidaanko se hyväksyä.

2. Tutkiessaan valitusta valituslautakunta kehottaa, niin usein kun on tarpeen, osapuolia esittämään asettamassaan määräajassa sen itsensä niille osoittamia ilmoituksia tai muiden osapuolien tiedonantoja koskevia huomautuksia.

62 artikla

Valitusta koskeva päätös

1. Tutkittuaan valituksen hyväksyttävyyden valituslautakunta tekee valitusta koskevan päätöksen. Lautakunta voi joko käyttää kiistetyn päätöksen tehneen osaston toimivaltaa tai palauttaa asian tälle osastolle edelleen päätettäväksi.

2. Jos valituslautakunta palauttaa asian edelleen päätettäväksi valituksenalaisen päätöksen tehneelle osastolle, tätä osastoa sitovat valituslautakunnan päätöksen perusteet ja määräykset, jos tosiasiat ovat samat.

3. Valituslautakunnan päätökset tulevat voimaan vasta 63 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä tai, jos asia tämän ajan

▼B

kuluessa on saatettu yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän toimen hylkäämisestä alkaen.

63 artikla

Asian saattaminen yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakuntien valitusta koskevat päätökset voidaan saattaa yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Kanteen perusteena voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, perustamissopimuksen, tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö.

3. Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta sekä kumota kiistetty päätös että muuttaa sitä.

4. Kannetta voi ajaa kuka tahansa valituslautakunnan menettelyn osapuolista, joille päätös on vastainen.

5. Kanne on poistettava yhteisön tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa valituslautakunnan päätöksen tiedoksiantamisesta.

6. Viraston on toteutettava yhteisön tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanosta johtuvat toimenpiteet.

VIII OSASTO

YHTEISÖN YHTEISMERKIT

64 artikla

Yhteisön yhteismerkit

1. Yhteisön yhteismerkkinä voi olla yhteisön tavaramerkki, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa haltijana olevan yhteenliittymän jäsenten tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista. Yhteisön yhteismerkkiä koskevan hakemuksen voi jättää valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien tai kauppiaiden yhteenliittymät, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus omissa nimissään hankkia kaikenlaisia oikeuksia ja tehdä kaikenlaisia sitoumuksia, olla osapuolena sopimuksissa tai muissa oikeustoimissa ja esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, samoin kuin julkisoikeudelliset oikeushenkilöt.

2. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettuna yhteisön yhteismerkkinä voi olla merkki tai merkintä, jota voidaan kaupassa käyttää tarkoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää. Yhteismerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään ulkopuolisia käyttämästä näitä merkkejä tai merkintöjä kaupassa, jos tämä käyttö on hyvän liiketavan mukaista; erityisesti, tällaista tavaramerkkiä ei voida käyttää ulkopuolisia vastaan, jos näillä on oikeus käyttää maantieteellistä nimitystä.

3. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan yhteisön yhteismerkkeihin, jollei 65 - 72 artiklassa toisin säädetä.

65 artikla

Merkin käyttömääräykset

1. Yhteisön yhteismerkin hakijan on esitettävä käyttömääräykset säädetyssä määräajassa.

2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, yhteenliittymään liittymisen edellytykset sekä, siltä osin kuin ne ovat olemassa, merkin käyttöä koskevat edellytykset mukaan lukien seuraamukset. Edellä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun merkin käyttömääräyksissä on hyväksyttävä merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäseneksi jokainen henkilö, jonka tavaroiden tai palvelujen maantieteellinen alkuperä on kyseisellä alueella.

▼B

66 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 36 ja 38 artiklassa säädettyjen yhteisön tavaramerkin hylkäämisperusteiden lisäksi yhteisön yhteismerkki hylätään, jos 64 tai 65 artiklan säännöksiä ei täytetä tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.

2. Yhteisön yhteismerkkiä koskeva hakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin yhteismerkiltä.

3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

67 artikla

Kolmansien huomautukset

Lukuun ottamatta 41 artiklassa tarkoitettuja tapauksia, jokainen mainitussa artiklassa tarkoitettu henkilö tai ryhmittymä voi osoittaa virastolle kirjalliset huomautuksensa, yksilöiden seikat, joiden perusteella yhteisön yhteismerkkiä koskeva hakemus pitäisi hylätä 66 artiklan nojalla.

68 artikla

Merkin käyttö

Yhteisön yhteismerkkiä käyttämään oikeutetun henkilön merkin käyttö täyttää tämän asetuksen säännökset, jos muut tässä asetuksessa yhteisön tavaramerkin käytölle säädetyt edellytykset täytetään.

69 artikla

Merkin käyttömääräysten muuttaminen

1. Yhteisön yhteismerkin haltijan on ilmoitettava virastolle muutetuista käyttömääräyksistä.

2. Muutosta ei mainita rekisterissä, jos muutetut käyttömääräykset eivät täytä 65 artiklan vaatimuksia tai sisältävät 66 artiklassa tarkoitetun hylkäysperusteen.

3. Muutettuihin käyttömääräyksiin sovelletaan 67 artiklaa.

4. Tätä asetusta sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

70 artikla

Loukkauskanteen ajaminen

1. Käyttöluvan haltijoiden oikeuksia koskevia 22 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan henkilöihin, joilla on oikeus käyttää yhteisön yhteismerkkiä.

2. Yhteisön yhteismerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on merkin käyttöoikeus, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

71 artikla

Menettämisperusteet

Edellä 50 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi yhteisön yhteismerkin haltijan julistetaan menettäneen oikeutensa virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos:

▼B

a) haltija ei toteuta sopivia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;

b) tapa, jolla haltija on käyttänyt merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) käyttömääräysten muutos on mainittu rekisterissä vastoin 69 artiklan 2 kohdan säännöksiä, jollei merkin haltija täytä näillä säännöksillä vahvistettuja vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

72 artikla

Mitättömyysperusteet

Edellä 51 ja 52 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi yhteisön yhteismerkki julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jos merkki on rekisteröity 66 artiklan säännösten vastaisesti, jollei merkin haltija täytä näillä säännöksillä vahvistettuja vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

IX OSASTO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

73 artikla

Päätösten perustelu

Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

74 artikla

Asiasisällön tutkiminen viran puolesta

1. Menettelyssä virasto tutkii asiasisällön viran puolesta; rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin.

2. Virasto voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja, joihin osapuolet eivät ole vedonneet tai todisteisiin, joita ei ole esitetty määräajassa.

75 artikla

Suullinen menettely

1. Virasto käyttää suullista menettelyä joko viran puolesta tai jonkin menettelyn osapuolen pyynnöstä, jos se pitää sitä tarkoituksenmukaisena.

2. Tutkijoiden, väiteosastossa ja tavaramerkkien hallintoja oikeudellisten kysymysten osastossa käytävä suullinen menettely ei ole julkinen.

3. Suullinen menettely, mukaan lukien päätöksen julistaminen, on julkinen mitättömyysosastossa ja valituslautakunnissa, jollei asianomainen viranomainen toisin päätä tapauksessa, jossa julkisuus voisi aiheuttaa erityisesti jollekin menettelyn osapuolelle vakavaa ja epäoikeudenmukaista haittaa.

76 artikla

Todisteet

1. Virastossa toteutettavien menettelyjen yhteydessä voidaan todisteet hankkia etenkin seuraavasti:

▼B

a) osapuolten kuuleminen;

b) tietojen pyytäminen;

c) asiakirjojen ja todistuskappaleiden esittäminen;

d) todistajien kuuleminen;

e) asiantuntijalausunnot;

f) valaehtoiset tai juhlalliset kirjalliset vakuutukset taikka sen valtion lainsäädännön, jossa ne on tehty, mukaan vaikutukseltaan vastaavat kirjalliset vakuutukset.

2. Kyseinen osasto voi antaa jollekin jäsenelleen tehtäväksi todisteiden hankinnan.

3. Jos virasto pitää tarpeellisena, että jokin osapuoli, todistaja tai asiantuntija antaa suullisen todistuksen, se kutsuu kyseisen henkilön saapumaan kuultavaksi.

4. Osapuolille ilmoitetaan todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta virastossa. Näillä on oikeus olla läsnä ja tehdä kysymyksiä todistajalle tai asiantuntijalle.

77 artikla

Ilmoitusmenettely

Virasto ilmoittaa viran puolesta päätöksistä ja käskyistä saapua kuultavaksi sekä tiedonannoista, jotka ovat alkuna määräajoille tai joiden ilmoittamisesta säädetään muissa tämän asetuksen säännöksissä tai täytäntöönpanoasetuksessa tai joista viraston pääjohtaja määrää.

78 artikla

Menetetyn määräajan palauttaminen

1. Yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaikaa viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.

2. Pyyntö on esitettävä kirjallisena kahden kuukauden määräajassa noudattamatta jättämisen perusteen lakattua. Suorittamatta jätetty toimi on suoritettava tässä määräajassa. Pyyntö on hyväksyttävä ainoastaan vuoden määräajassa alkaen noudattamatta jätetyn määräajan umpeutumisesta. Jos rekisteröintihakemusta ei ole uudistettu tai uudistamismaksua ei ole maksettu, 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetty kuuden kuukauden lisämääräaika vähennetään mainitusta vuoden määräajasta.

3. Pyyntö on perusteltava ja siinä on esitettävä tosiasiat ja sen tukena olevat perustelut. Pyyntö katsotaan esitetyksi vasta kun menetetyn määräajan palauttamista koskeva maksu on suoritettu.

4. Viranomainen, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tekee pyyntöä koskevan päätöksen.

5. Tätä artiklaa ei sovelleta 2 kohdassa sekä 29 artiklan 1 kohdassa ja 42 artiklan 1 kohdassa säädettyihin määräaikoihin.

6. Jos yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle palautetaan tämän oikeudet, tämä ei voi vedota oikeuksiinsa ulkopuolista vastaan, joka on hyvässä uskossa pitänyt tavaroita kaupan tai on toimittanut palveluja samalla tai samankaltaisella merkillä kuin yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai yhteisön tavaramerkin oikeuksien menettämisen ja tämän oikeuden palauttamista koskevan maininnan julkaisemisen välisenä aikana.

7. Ulkopuolinen, joka voi käyttää hyödykseen 6 kohdan säännöksiä, voi kolmantena vaatia yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle oikeudet palauttavan päätöksen ottamista uudelleen käsiteltäväksi

▼B

kahden kuukauden kuluessa alkaen oikeuden palauttamista koskevan maininnan julkaisemisesta.

8. Tämä artikla ei rajoita jäsenvaltion oikeutta palauttaa tässä asetuksessa säädettyjä, menetettyjä määräaikoja, joita on noudatettava kyseisen valtion viranomaisten suhteen.

79 artikla

Viittaus yleisiin periaatteisiin

Jos tässä asetuksessa, täytäntöönpanoasetuksessa, maksuja koskevassa asetuksessa tai valituslautakuntien menettelyasetuksessa ei säädetä menettelystä, virasto ottaa huomioon jäsenvaltioissa asiassa yleisesti hyväksytyt periaatteet.

80 artikla

Taloudellisten velvoitteiden päättyminen

1. Viraston oikeus vaatia maksujen suorittamista vanhenee neljän vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maksu tuli suoritettavaksi.

2. Oikeudet virastoa vastaan maksujen tai liikaa perittyjen maksujen palauttamisen osalta vanhenevat neljän vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona oikeus on syntynyt.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetty määräaika keskeytyy 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa kehotukseen suorittaa maksu ja 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa kirjalliseen pyyntöön tähän oikeuteen vetoamiseksi. Tämä määräaika alkaa uudelleen keskeytymispäivästä; se päättyy viimeistään kuuden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona se alunperin alkoi, jollei tähän oikeuteen vetoamiseksi ole aloitettu oikeudenkäyntiä; tällöin määräaika päättyy aikaisintaan vuoden kuluttua alkaen päivästä, jona päätös tuli lainvoimaiseksi.

II JAKSO

KULUT

81 artikla

Kulujen jakaminen

1. Väite-, menettämis-, mitättömyys- tai valitusmenettelyn hävinnyt osapuoli vastaa toisen osapuolen kuluista sekä kaikista tälle välttämättömistä menettelyyn liittyvistä kuluista, mukaan lukien matka- ja oleskelukustannukset, asiamiehen, neuvonantajan tai asianajajan palkkio niiden kullekin maksuluokalle täytäntöönpanoasetuksessa säädetyin edellytyksin vahvistettujen määrien rajoissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 115 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.

2. Kuitenkin siltä osin kuin molemmat osapuolet häviävät yhdessä tai useammassa pääkohdassa tai siltä osin kuin on kohtuullista, väite- tai mitättömyysosasto tai valituslautakunta päättää toisenlaisesta kulujen jakamisesta.

3. Osapuoli, joka keskeyttää menettelyn peruuttamalla yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen, väitteen, menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vaatimuksen tai kanteen taikka jättämällä yhteisön tavaramerkin uudistamatta tai luopumalla siitä, vastaa toisen osapuolen maksuista sekä kuluista 1 ja 2 kohdassa säädetyin edellytyksin.

4. Jos tapauksessa ei tehdä päätöstä, väiteosasto, mitättömyysosasto tai valituslautakunta päättävät kuluista harkintansa mukaan.

5. Jos osapuolet sopivat väiteosastossa, mitättömyysosastossa tai valituslautakunnassa edellisistä kohdista poikkeavasta kulujen korvaamisesta, kyseinen osasto ottaa tämän sopimuksen huomioon.

▼B

6. Väiteosaston tai mitättömyysosaston tai valituslautakunnan kanslia vahvistaa pyynnöstä edellisten kohtien nojalla korvattavien kulujen määrän. Tätä määrää voidaan säädetyssä määräajassa esitetystä pyynnöstä muuttaa väiteosaston tai mitättömyysosaston tai valituslautakunnan päätöksellä.

82 artikla

Kulujen määrän vahvistamista koskevien päätösten täytäntöönpano

1. Kaikki viraston tekemät kulujen määrän vahvistamista koskevat lopulliset päätökset ovat täytäntöönpanokelpoisia.

2. Täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen antaa, tutkimatta muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, kansallinen viranomainen, jonka kunkin jäsenvaltion hallitus määrää tähän tehtävään ja josta se ilmoittaa virastolle ja yhteisön tuomioistuimelle.

3. Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen lainsäädännön mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi.

4. Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain yhteisön tuomioistuimen päätöksellä. Kyseisen maan tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön oikeassa järjestyksessä.

III JAKSO

TIEDOTTAMINEN YLEISÖLLE JA JÄSENVALTIOIDEN VIRANOMAISILLE

83 artikla

Yhteisön tavaramerkkirekisteri

Virasto pitää rekisteriä, jonka nimi on yhteisön tavaramerkkirekisteri, johon tehdään merkinnät, joiden rekisteröinnistä tai maininnasta säädetään tässä asetuksessa tai täytäntöönpanoasetuksessa. Rekisteri on julkinen.

84 artikla

Julkinen nähtävilläolo

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskeviin hakemuksiin liittyvät asiakirjat, joita ei vielä ole julkaistu, voidaan asettaa julkisesti nähtäville ainoastaan hakijan suostumuksella.

2. Jokainen, joka pystyy todistamaan, että yhteisön tavaramerkin hakija on ilmoittanut vetoavansa tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen siihen kuuluviin oikeuksiin häntä vastaan, voi tarkastaa asiakirjat ennen hakemuksen julkaisemista ja ilman hakijan suostumusta.

3. Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisen jälkeen tämän hakemuksen ja sitä seuraavan tavaramerkin asiakirjat voidaan pyynnöstä asettaa julkisesti nähtäville.

4. Jos asiakirjat asetetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti julkisesti nähtäville, joitakin asiakirjojen osia voidaan kuitenkin jättää asettamatta julkisesti nähtäville täytäntöönpanoasetuksen säännösten mukaisesti.

85 artikla

Säännölliset julkaisut

Virasto julkaisee säännöllisesti:

a) Yhteisön tavaramerkkilehteä, joka sisältää yhteisön tavaramerkkirekisteriin tehdyt merkinnät sekä kaikki muut merkinnät, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai täytäntöönpanoasetuksessa;

▼B

b) virallista lehteä, joka sisältää viraston pääjohtajan antamat yleiset tiedonannot ja tiedot sekä kaikki muut tätä asetusta ja sen soveltamista koskevat tiedot.

86 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

Jollei tässä asetuksessa tai kansallisissa lainsäädännöissä toisin säädetä, virasto ja jäsenvaltioiden tuomioistuimet tai muut toimivaltaiset viranomaiset avustavat pyynnöstä toisiaan vastavuoroisesti toimittamalla tietoja tai asiakirjoja. Jos virasto toimittaa asiakirjoja tuomioistuimille, virallisille syyttäjille tai teollisoikeuksien keskusvirastoille, tähän toimittamiseen ei sovelleta 84 artiklassa säädettyjä rajoituksia.

87 artikla

Julkaisujen vaihto

1. Virasto ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot toimittavat pyynnöstä toisilleen omiin tarpeisiinsa ja vastikkeetta yhden tai useamman jäljennöksen omista vastaavista julkaisuistaan.

2. Virasto voi tehdä julkaisujen vaihtoa tai lähettämistä koskevia sopimuksia.

IV JAKSO

EDUSTUS

88 artikla

Edustusta koskevat yleiset periaatteet

1. Jollei 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, kenelläkään ei ole pakko olla edustajaa virastossa.

2. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä, joilla ei ole kotipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä yhteisössä, on oltava edustaja virastossa 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa menettelyissä, lukuun ottamatta yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta jätettäessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan toisen virkkeen soveltamista; muista poikkeuksista voidaan säätää täytäntöönpanoasetuksessa.

3. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joilla on kotipaikka tai todellinen ja toiminnassa oleva teollinen tai kaupallinen liike yhteisössä, voivat toimia virastossa työntekijän välityksellä, jonka on esitettävä tälle virastolle allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään asiakirjoihin, ja jonka yksityiskohtaiset säännöt täsmennetään täytäntöönpanoasetuksessa. Tässä kohdassa tarkoitettu oikeushenkilön työntekijä voi myös toimia muiden oikeushenkilöiden puolesta, joilla on taloudellisia yhteyksiä tähän henkilöön, vaikka näillä muilla oikeushenkilöillä ei olisi kotipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä yhteisössä.

89 artikla

Ammattimainen edustus

1. Luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä voi virastossa edustaa ainoastaan:

a) jonkin jäsenvaltion alueella toimintaa harjoittamaan oikeutettu asianajaja, jonka ammatillinen kotipaikka on yhteisössä, siltä osin kuin tämä voi toimia kyseisessä jäsenvaltiossa edustajana tavaramerkkiasioissa;

tai

b) hyväksytty edustaja, joka on merkitty viraston tätä tarkoitusta varten pitämään luetteloon.

▼B

Virastossa toimivien edustajien on jätettävä tälle virastolle allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään asiakirjoihin, ja jonka yksityiskohtaiset säännöt täsmennetään täytäntöönpanoasetuksessa.

2. Hyväksyttyjen edustajien luetteloon voidaan merkitä luonnollinen henkilö, jolla:

a) on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus;

b) on ammatillinen kotipaikka tai työpaikka yhteisössä;

c) on oikeus tavaramerkkiasioissa edustaa luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä sen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa, jonka alueella hänellä on ammatillinen kotipaikka tai työpaikka. Jos tässä jäsenvaltiossa edustusoikeuden vaatimuksena ei ole erityistä ammatillista pätevyyttä, viraston luetteloon merkitsemistä anovien henkilöiden, jotka toimivat kyseisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa tavaramerkkiasioissa, on pitänyt tavanomaisesti toimia täten vähintään viiden vuoden ajan. Tästä ammatin harjoittamista koskevasta edellytyksestä vapautetaan kuitenkin henkilöt, joiden ammatillinen pätevyys luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden edustamiseksi jonkin jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa on virallisesti tunnustettu kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

3. Merkintä tehdään hakemuksesta, johon on liitettävä kyseisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusviraston antama 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämistä koskeva todistus.

4. Viraston pääjohtaja voi myöntää poikkeuksen:

a) edellä 2 kohdan c alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetusta vaatimuksesta, jos hakija toimittaa todisteet siitä, että hän on hankkinut vaadittavan pätevyyden muulla tavalla;

b) erityistapauksissa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta.

5. Täytäntöönpanoasetuksessa määritellään edellytykset, joiden mukaan henkilö voidaan poistaa hyväksyttyjen edustajien luettelosta.

X OSASTO

TOIMIVALTA JA MENETTELY YHTEISÖN TAVARAMERKKEJÄ KOSKEVISSA OIKEUDELLISISSA TOIMENPITEISSÄ

I JAKSO

TÄYTÄNTÖÖNPANOA KOSKEVAN YLEISSOPIMUKSEN SOVELTAMINEN

90 artikla

Täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen soveltaminen

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisön tavaramerkkiä koskeviin menettelyihin ja yhteisön tavaramerkkiä koskeviin hakemuksiin sekä yhteisön tavaramerkkien tai kansallisten tavaramerkkien perusteella käytäviin, samanaikaisia tai toisiaan seuraavia kanteita koskeviin menettelyihin sovelletaan tuomioistuinten toimivallasta ja tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun Brysselin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden liittymistä tähän yleissopimukseen koskevilla yleissopimuksilla, määräyksiä, tätä yleissopimuskokonaisuutta ja näitä liittymistä koskevia yleissopimuksia kutsutaan jäljempänä nimellä ’täytäntöönpanoa koskeva yleissopimus’.

2. Jäljempänä 92 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvien menettelyjen osalta:

a) ei sovelleta täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen 2 artiklaa, 4 artiklaa, 5 artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohtaa ja 24 artiklaa;

b) sovelletaan mainitun yleissopimuksen 17 ja 18 artiklaa tämän asetuksen 93 artiklan 4 kohdassa säädetyissä rajoissa;

▼B

c) mainitun yleissopimuksen II osaston määräyksiä, joita sovelletaan henkilöihin, joilla on kotipaikka jäsenvaltiossa, sovelletaan myös henkilöihin, joilla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa, mutta joilla on siellä liike.

II JAKSO

LOUKKAUSTA JA YHTEISÖN TAVARAMERKKIEN VOIMASSAOLOA KOSKEVAT RIIDAT

91 artikla

Yhteisön tavaramerkkituomioistuimet

1. Jäsenvaltiot nimeävät alueellaan mahdollisimman rajoitetun määrän kansallisia ensimmäisen ja toisen oikeusasteen tuomioistuimia, jäljempänä ’yhteisön tavaramerkkituomioistuimet’, joiden tehtävänä on hoitaa niille tällä asetuksella osoitetut tehtävät.

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta luettelo yhteisön tavaramerkkituomioistuimista mukaan lukien niiden nimitys ja alueellinen toimivalta.

3. Asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä toimitettava komissiolle 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sen toimittamisen jälkeen tehdyt muutokset, jotka liittyvät mainittujen tuomioistuinten määrään, nimitykseen tai alueelliseen toimivaltaan.

4. Komissio ilmoittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot jäsenvaltioille ja julkaisee ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Niin kauan kuin jäsenvaltio ei ole toimittanut 2 kohdassa säädettyä luetteloa, 92 artiklassa tarkoitetusta kanteesta tai vaatimuksesta johtuva menettely, jonka osalta tämän valtion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia 93 artiklaa sovellettaessa, käydään sen valtion tuomioistuimessa, joka olisi alueellisesti ja asiallisesti toimivaltainen, jos kyseessä olisi asianomaisessa valtiossa rekisteröityä kansallista tavaramerkkiä koskeva menettely.

92 artikla

Loukkausta ja voimassaoloa koskeva toimivalta

Yhteisön tavaramerkkituomioistuimilla on yksinomainen toimivalta:

a) kaikissa loukkauskanteissa ja - jos kansallinen laki ne sallii - yhteisön tavaramerkin loukkauksen uhkaa koskevissa kanteissa;

b) vahvistuskanteissa, jotka koskevat sitä, että loukkausta ei ole tapahtunut, jos kansallinen laki ne sallii;

c) kanteissa, jotka ovat seurausta 9 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuista toimista;

d) jäljempänä 96 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevissa vastakanteissa.

93 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Jollei tämän asetuksen säännöksistä sekä 90 artiklan nojalla sovellettavista täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu, 92 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvat menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka tai, jos tällä ei ole kotipaikkaa jossakin jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on liike.

2. Jos vastaajalla ei ole kotipaikkaa eikä liikettä jäsenvaltion alueella, nämä menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella kantajalla on kotipaikka tai, jos tällä ei ole kotipaikkaa jossakin jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tällä on liike.

▼B

3. Jollei vastaajalla eikä kantajalla ole tällaista kotipaikkaa tai liikettä, nämä menettelyt käydään sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella viraston kotipaikka sijaitsee.

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään:

a) täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen 17 artiklaa sovelletaan, jos osapuolet sopivat, että jokin toinen yhteisön tavaramerkkituomioistuin on toimivaltainen;

b) mainitun yleissopimuksen 18 artiklaa sovelletaan, jos vastaaja saapuu muuhun yhteisön tavaramerkkituomioistuimeen.

5. Edellä 92 artiklassa tarkoitetuista kanteista ja vaatimuksista johtuvat menettelyt, lukuun ottamatta vahvistuskanteita, jotka koskevat sitä, että yhteisön tavaramerkin loukkausta ei ole tapahtunut, voidaan myös käydä sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella loukkaustoimi on tapahtunut tai jonka alueella 9 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu toimi on tapahtunut.

94 artikla

Toimivallan laajuus

1. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin, jonka toimivalta perustuu 93 artiklan 1 - 4 kohtaan, on toimivaltainen tekemään ratkaisun:

— jäsenvaltion alueella tapahtuneen loukkaustoimen tai uhanneen loukkaustoimen osalta;

— jäsenvaltion alueella tapahtuneen 9 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetun toimen osalta.

2. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin, jonka toimivalta perustuu 93 artiklan 5 kohtaan, on toimivaltainen tekemään ratkaisun ainoastaan sen jäsenvaltion alueella tapahtuneen loukkaustoimen tai uhanneen loukkaustoimen osalta, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.

95 artikla

Pätevyysolettamus — asiaperustetta koskevat väitteet

1. Yhteisön tavaramerkkituomioistuimet pitävät yhteisön tavaramerkkiä pätevänä, jollei vastaaja kiistä sen pätevyyttä menettämistä tai mitättömyyttä koskevalla vastakanteella.

2. Yhteisön tavaramerkin pätevyyttä ei voi kiistää vahvistuskanteella, joka koskee sitä, että yhteisön tavaramerkin loukkausta ei ole tapahtunut.

3. Edellä 92 artiklan a ja c kohdassa tarkoitetuissa kanteissa yhteisön tavaramerkin menettämistä tai mitättömyyttä koskeva poikkeus, joka esitetään muulla tavoin kuin vastakanteen muodossa, on hyväksyttävä siltä osin kuin vastaaja vetoaa siihen, että yhteisön tavaramerkin haltija voi menettää oikeutensa riittämättömän käytön vuoksi tai koska tavaramerkki voidaan julistaa mitättömäksi vastaajan aikaisemman oikeuden vuoksi.

96 artikla

Vastakanne

1. Menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne voi perustua ainoastaan tässä asetuksessa säädettyihin menettämis- tai mitättömyysperusteisiin.

2. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin hylkää menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen, jos viraston tekemästä päätöksestä samojen osapuolien välisestä samaa asiaa koskevasta ja samoin perustein nostetusta kanteesta on jo tullut lopullinen.

3. Jos vastakanne esitetään riita-asiassa, jossa tavaramerkin haltija ei ole jo osapuolena, tälle on ilmoitettava asiasta ja tämä voi olla riita-asiassa väliintulijana kansallisessa laissa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

▼B

4. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin, jolle yhteisön tavaramerkkiä koskeva menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne esitetään, ilmoittaa virastolle päivämäärän, jona tämä vastakanne on esitetty. Virasto merkitsee tämän toimen yhteisön tavaramerkkirekisteriin.

5. Sovelletaan 56 artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohtaa.

6. Jos yhteisön tavaramerkkituomioistuin on tehnyt lainvoimaiseksi tulleen päätöksen yhteisön tavaramerkkiä koskevasta menettämistä tai mitättömyyttä koskevasta vastakanteesta, jäljennös päätöksestä on toimitettava virastolle. Osapuolet voivat pyytää tietoja tämän toimittamisen osalta. Virasto merkitsee yhteisön tavaramerkkirekisteriin maininnan päätöksestä täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

7. Yhteisön tavaramerkkioikeus, joka käsittelee menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa vastakannetta, voi keskeyttää asian käsittelyn yhteisön tavaramerkin haltijan pyynnöstä ja kuultuaan muita osapuolia ja kehottaa vastaajaa esittämään virastolle menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen antamassaan määräajassa. Jos tätä kannetta ei esitetä annetussa määräajassa, menettelyä jatketaan; vastakanne katsotaan peruutetuksi. Sovelletaan 100 artiklan 3 kohtaa.

97 artikla

Sovellettava oikeus

1. Yhteisön tavaramerkkituomioistuimet soveltavat tämän asetuksen säännöksiä.

2. Kysymyksissä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, yhteisön tavaramerkkituomioistuimet soveltavat kansallista oikeuttaan, mukaan lukien kansainvälistä yksityisoikeuttaan.

3. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisön tavaramerkkituomioistuin soveltaa sen jäsenvaltion kansallista tavaramerkkiä koskeviin samankaltaisiin kanteisiin sovellettavia menettelysääntöjä, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.

98 artikla

Seuraamukset

1. Jos yhteisön tavaramerkkituomioistuin toteaa, että vastaaja on loukannut tai ollut vaarassa loukata yhteisön tavaramerkkiä, se antaa määräyksen, joka kieltää vastaajaa jatkamasta toimia, jotka loukkaavat tai ovat vaarassa loukata yhteisön tavaramerkkiä, jollei erityiset syyt edellytä toimimista toisin. Tuomioistuin toteuttaa myös kansallisen lain mukaisesti aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä kieltoa noudatetaan.

2. Muutoin yhteisön tavaramerkkituomioistuin soveltaa sen jäsenvaltion lakia, mukaan lukien sen kansainvälistä yksityisoikeutta, jossa loukkaustoimet ovat tapahtuneet tai olleet vaarassa tapahtua.

99 artikla

Väliaikaiset ja suojaavat toimenpiteet

1. Jäsenvaltion laissa säädettyjen kansallista tavaramerkkiä koskevien väliaikaisten ja suojaavien toimenpiteiden toteuttamista voidaan pyytää yhteisön tavaramerkin osalta tai yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen osalta kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilta, mukaan lukien yhteisön tavaramerkkituomioistuimilta, vaikka tämän asetuksen mukaisesti toisen jäsenvaltion tavaramerkkituomioistuin on asian osalta toimivaltainen.

2. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin, jonka toimivalta perustuu 93 artiklan 1, 2, 3 tai 4 kohtaan, on toimivaltainen määräämään väliaikaisia ja suojaavia toimenpiteitä, joita, jollei täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen III osaston mukaisesti tunnustamis- ja täytäntöönpanomenettelyistä muuta johdu, sovelletaan kaikissa jäsen-

▼B

valtioissa. Tämä toimivalta ei kuulu millekään muulle tuomioistuimelle.

100 artikla

Asiaa koskevat erityiset säännöt

1. Jollei menettelyn jatkamiseen ole erityisiä syitä, 92 artiklassa tarkoitettua kannetta, lukuun ottamatta vahvistuskanteita, jotka koskevat sitä, että loukkausta ei ole tapahtunut, käsittelevä yhteisön tavaramerkkituomioistuin keskeyttää asian käsittelyn omasta aloitteestaan kuultuaan osapuolia tai jonkin osapuolen hakemuksesta ja kuultuaan muita osapuolia, jos yhteisön tavaramerkin pätevyys on jo valituksen kohteena toisessa yhteisön tavaramerkkituomioistuimessa vastakanteen perusteella tai jos menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jo esitetty virastolle.

2. Jollei menettelyn jatkamiseen ole erityisiä syitä, menettämistä tai mitättömyyttä koskevaa vaatimusta käsittelevä virasto keskeyttää asian käsittelyn omasta aloitteestaan kuultuaan osapuolia tai jonkin osapuolen hakemuksesta ja kuultuaan muita osapuolia, jos yhteisön tavaramerkin pätevyys on jo valituksen kohteena toisessa yhtiön tavaramerkkituomioistuimessa vastakanteen perusteella. Jos jokin yhteisön tavaramerkkituomioistuinmenettelyn osapuolista kuitenkin sitä pyytää, tuomioistuin voi kuultuaan menettelyn muita osapuolia keskeyttää menettelyn. Tässä tapauksessa virasto jatkaa menettelyä.

3. Yhteisön tavaramerkkituomioistuin, joka keskeyttää asian käsittelyn, voi määrätä keskeytyksen ajaksi väliaikaisia ja suojaavia toimenpiteitä.

101 artikla

Toisen oikeusasteen yhteisön tavaramerkkituomioistuinten toimivalta — vetoaminen ylempään oikeusasteeseen

1. Ensimmäisen oikeusasteen yhteisön tavaramerkkituomioistuinten 92 artiklassa tarkoitetuista vaatimuksista ja kanteista johtuvissa menettelyissä tekemiin päätöksiin voidaan hakea muutosta toisen oikeusasteen yhteisön tavaramerkkituomioistuimissa.

2. Edellytykset muutoksenhaulle toisen oikeusasteen yhteisön tavaramerkkituomioistuimessa määritetään sen jäsenvaltion kansallisessa laissa, jonka alueella kyseinen tuomioistuin sijaitsee.

3. Kansallisia säännöksiä asian saattamisesta edelleen ylemmän oikeusasteen käsiteltäväksi sovelletaan toisen oikeusasteen yhteisön tavaramerkkituomioistuimien päätöksiin.

III JAKSO

MUUT YHTEISÖN TAVARAMERKKEJÄ KOSKEVAT RIITA-ASIAT

102 artikla

Muiden tuomioistuimien kuin yhteisön tavaramerkkituomioistuimien toimivaltaa koskevat täydentävät säännökset

1. Jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti, muut kuin 92 artiklassa tarkoitetut kanteet käsitellään tuomioistuimissa, jotka olisivat alueellisesti ja asiallisesti toimivaltaisia, jos kyseessä olisi kyseisessä valtiossa rekisteröityjä kansallisia tavaramerkkejä koskevat kanteet.

2. Jos 90 artiklan 1 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan perusteella, mikään tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan jotakin muuta kuin 92 artiklassa tarkoitettua kannetta, joka koskee yhteisön tavaramerkkiä, tämä kanne voidaan käsitellä sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa viraston kotipaikka sijaitsee.

▼B

103 artikla

Kansallisen tuomioistuimen velvoite

Kansallisen tuomioistuimen, joka käsittelee muuta kuin 92 artiklassa tarkoitettua kannetta, joka koskee yhteisön tavaramerkkiä, on pidettävä tätä tavaramerkkiä pätevänä.

IV JAKSO

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

104 artikla

Täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen soveltamista koskevat siirtymäsäännökset

Täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen säännöksillä, jota sovelletaan edellä olevien artiklojen nojalla, on vaikutusta jäsenvaltiossa ainoastaan sen tekstin osalta, joka kulloinkin on voimassa tämän valtion suhteen.

XI OSASTO

VAIKUTUKSET JÄSENVALTIOIDEN OIKEUTEEN

I JAKSO

USEISIIN TAVARAMERKKEIHIN PERUSTUVAT SIVIILIKANTEET

105 artikla

Yhteisön tavaramerkkeihin ja kansallisiin tavaramerkkeihin perustuvat samanaikaiset ja toisiaan seuraavat siviilikanteet

1. Jos loukkauskanteet samojen osapuolien välillä perustuvat samoihin seikkoihin ja niitä käsitellään eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, toisessa yhteisön tavaramerkin perusteella ja toisessa kansallisen tavaramerkin perusteella:

a) tuomioistuimen, jossa asia on jälkimmäisenä otettu käsittelyyn, on viran puolesta luovuttava käsittelystä sen tuomioistuimen hyväksi, jonka käsittelyyn asia on ensin tuotu, jos kyseiset tavaramerkit ovat samoja ja koskevat samoja tavaroita tai palveluja. Tuomioistuin, jonka olisi luovuttava käsittelystä, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos toisen tuomioistuimen toimivalta on valituksenalainen;

b) tuomioistuin, jossa asia on jälkimmäisenä otettu käsittelyyn, voi keskeyttää asian käsittelyn, jos kyseiset tavaramerkit ovat samoja ja koskevat samankaltaisia tavaroita tai palveluja sekä jos kyseiset tavaramerkit ovat samankaltaisia ja koskevat samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja.

2. Yhteisön tavaramerkkiin perustuvaa loukkauskannetta käsittelevä tuomioistuin hylkää kanteen, jos lopullinen oikeuden päätös pääasiasta on tehty samojen seikkojen perusteella, samojen osapuolien välillä perustuen samaan kansalliseen tavaramerkkiin, joka koskee samoja tavaroita ja palveluja.

3. Kansalliseen tavaramerkkiin perustuvaa loukkauskannetta käsittelevä tuomioistuin hylkää kanteen, jos lopullinen oikeuden päätös pääasiasta on tehty samojen seikkojen perusteella, samojen osapuolien välillä perustuen samaan yhteisön tavaramerkkiin, joka koskee samoja tavaroita ja palveluja.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta väliaikaisiin ja suojaaviin toimenpiteisiin.

▼B

II JAKSO

KANSALLISEN OIKEUDEN SOVELTAMINEN YHTEISÖN TAVARAMERKIN KÄYTÖN KIELTÄMISEKSI

106 artikla

Yhteisön tavaramerkkien käytön kieltäminen

1. Jollei toisin säädetä, tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden oikeuteen perustuvaa olemassa olevaa oikeutta nostaa 8 artiklan tai 52 artiklan 2 kohdan mukaisten aikaisempien oikeuksien loukkaamista koskeva kanne suhteessa myöhemmän yhteisön tavaramerkin käyttöön. Edellä 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen aikaisempien oikeuksien loukkaamista koskevaa kannetta ei kuitenkaan voida nostaa, jos aikaisemman oikeuden haltija ei voi enää 53 artiklan 2 kohdan nojalla vaatia yhteisön tavaramerkin mitättömyyttä.

2. Jollei toisin säädetä, tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion siviili-, hallinto- tai rikosoikeuteen perustuvaa tai yhteisön oikeuden säännöksiin perustuvaa olemassa olevaa oikeutta nostaa kanne, jonka tarkoituksena on kieltää yhteisön tavaramerkin käyttö siltä osin kuin kyseisen jäsenvaltion oikeuteen tai yhteisön oikeuteen voidaan vedota kansallisen merkin käytön kieltämiseksi.

107 artikla

Paikallisesti vaikuttavat aikaisemmat oikeudet

1. Paikallisesti vaikuttavan aikaisemman oikeuden haltija voi kieltää yhteisön tavaramerkin käytön alueella, jossa kyseinen oikeus on suojattu siltä osin kuin kyseisen jäsenvaltion oikeus sen sallii.

2. Edellä 1 kohdan soveltaminen lakkaa, jos aikaisemman oikeuden haltija on sallinut yhteisön tavaramerkin käytön alueella, jossa kyseinen oikeus on suojattu, viiden peräkkäisen vuoden ajan tietoisena tästä käytöstä, jollei yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta ole jätetty vilpillisessä mielessä.

3. Yhteisön tavaramerkin haltija ei voi kieltää 1 kohdassa tarkoitetun oikeuden käyttöä, vaikka tähän oikeuteen ei enää voida vedota yhteisön tavaramerkkiä vastaan.

III JAKSO

MUUNTAMINEN KANSALLISTA TAVARAMERKKIÄ KOSKEVAKSI HAKEMUKSEKSI

108 artikla

Pyyntö ryhtyä kansalliseen menettelyyn

1. Yhteisön tavaramerkin hakija tai haltija voi pyytää hakemuksensa tai yhteisön tavaramerkkinsä muuntamista kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi:

a) siltä osin kuin yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on hylätty, peruutettu tai katsottu peruutetuksi;

b) siltä osin kuin yhteisön tavaramerkin vaikutus lakkaa.

2. Muuntamista ei tapahdu:

a) jos yhteisön tavaramerkin haltija on menettänyt oikeutensa kyseisen merkin käyttämättä jättämisen vuoksi, jollei yhteisön tavaramerkkiä ole käytetty siinä jäsenvaltiossa, jonka osalta muuttamista on pyydetty, kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön tarkoittamien tosiasiallisen käytön edellytysten mukaisesti;

b) suojan hankkimiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa viraston tai kansallisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hakemuksen tai yhteisön tavaramerkin rekisteröinnin estymiselle, peruuttamiselle tai mitättömyydelle on peruste.

3. Hakemuksen tai yhteisön tavaramerkin muuntamisesta johtuvassa kansallista tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa voidaan kyseisessä

▼B

jäsenvaltiossa hyödyntää tälle hakemukselle tai tavaramerkille hyväksytty hakemispäivä tai etuoikeuspäivä ja tarvittaessa tämän valtion 34 artiklan tai 35 artiklan mukaisesti vaadittu tavaramerkin aiemmuus.

4. Tapauksessa, jossa

— yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus katsotaan peruutetuksi tai sen hylkäämistä koskeva viraston päätös on lopullinen,

— yhteisön tavaramerkin vaikutus lakkaa viraston lopullisen päätöksen vuoksi tai yhteisön tavaramerkistä luopumista koskevan rekisteröinnin vuoksi,

virasto osoittaa hakijalle tai haltijalle tiedonannon kolmen kuukauden määräajasta muuntamista koskevan anomuksen esittämiselle alkaen mainitusta tiedonannosta.

5. Jos yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus peruutetaan tai jos yhteisön tavaramerkin vaikutus lakkaa rekisteröinnin uudistamatta jättämisen vuoksi, muuntamista koskeva pyyntö jätetään kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on peruutettu tai jona yhteisön tavaramerkin rekisteröinti on päättynyt.

6. Jos yhteisön tavaramerkin vaikutus lakkaa kansallisen tuomioistuimen päätöksen vuoksi, muuntamista koskeva anomus on jätettävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona mainittu päätös on tullut lainvoimaiseksi.

7. Edellä 32 artiklan säännöksen vaikutus lakkaa, jos pyyntöä ei ole esitetty asetetussa määräajassa.

109 artikla

Muuntamista koskevan pyynnön esittäminen, julkaiseminen ja edelleen toimittaminen

1. Muuntamista koskeva pyyntö esitetään virastolle; ne jäsenvaltiot, joissa pyynnön esittäjä haluaa kansallista tavaramerkkiä koskevan rekisteröintimenettelyn tapahtuvan, on mainittava pyynnössä. Pyyntö katsotaan esitetyksi vasta kun muuntamismaksu on suoritettu.

2. Jos yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on julkaistu, yhteisön tavaramerkkirekisteriin tehdään tarvittaessa maininta muuntamista koskevan pyynnön vastaanottamisesta ja pyyntö julkaistaan.

3. Virasto tarkastaa, voidaanko muuntamista pyytää 108 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos pyyntö on esitetty, tapauksen mukaan, 108 artiklan 4, 5 tai 6 kohdassa säädetyssä määräajassa ja jos muuntamismaksu on suoritettu. Jos nämä edellytykset täytetään, virasto toimittaa pyynnön edelleen anomuksessa mainittujen valtioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille. Asianomaisen valtion teollisoikeuksien keskusviraston pyynnöstä virasto toimittaa sille kaikki sellaiset tiedot, joita tämä virasto tarvitsee tehdäkseen päätöksen pyynnön hyväksyttävyydestä.

110 artikla

Muuntamisen muotovaatimukset

1. Teollisoikeuksien keskusvirasto, jolle pyyntö toimitetaan, tekee päätöksen sen sallittavuudesta.

2. Hakemukseen tai yhteisön tavaramerkkiin, joka on toimitettu edelleen 109 artiklan mukaisesti, ei voida soveltaa muodon osalta kansallisen lain nojalla muita kuin tässä asetuksessa tai täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjä edellytyksiä tai lisäedellytyksiä.

3. Teollisoikeuksien keskusvirasto, jolle pyyntö toimitetaan, voi vähintään kahden kuukauden määräajassa vaatia hakijaa:

a) suorittamaan kansallisen hakemusmaksun;

b) toimittamaan käännöksen pyynnöstä ja liiteasiakirjoista jollakin kyseisen valtion virallisella kielellä;

▼B

c) ilmoittamaan osoitteen, josta hakijan tavoittaa kyseisessä valtiossa;

d) toimittamaan kyseisen valtion täsmentämä määrä tavaramerkin kuvauksia.

XII OSASTO

VIRASTO

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

111 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on yhteisön toimielin. Se on oikeushenkilö.

2. Sillä on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin mahdollinen kansallisessa lainsäädännössä oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus; se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

112 artikla

Henkilökunta

1. Viraston henkilökuntaan sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöjä, muita Euroopan yhteisöjen henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja näiden säännösten täytäntöönpanoasetuksia, jotka on annettu Euroopan yhteisöjen toimielinten yhteisellä päätöksellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 131 artiklan soveltamista valituslautakunnan jäseniin.

2. Virasto käyttää henkilökuntansa suhteen jokaiselle toimielimelle muuta henkilökuntaa koskevilla henkilöstösäännöillä ja palvelussuhteen ehdoilla vahvistettuja oikeuksiaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 120 artiklan soveltamista.

113 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

114 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimusoikeudellinen vastuu määräytyy sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Muun kuin sopimusoikeudellisen vastuun perusteella yhteisö korvaa toimielintensä ja palveluksessaan olevien tehtäväänsä suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

4. Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.

5. Viraston palveluksessa olevien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai heitä koskevissa palvelussuhteen ehdoissa.

▼B

115 artikla

Kielet

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset jätetään yhdellä Euroopan yhteisöjen virallisella kielellä.

2. Viraston kielet ovat, englanti, espanja, italia, ranska ja saksa.

3. Hakijan on ilmoitettava toinen kieli, joka on viraston kieli ja jonka hän hyväksyy mahdollisessa menettelyssä käytettäväksi kieleksi väite-, menettämis- ja peruuttamismenettelyissä.

Jos hakemus on jätetty kielellä, joka ei ole viraston kieli, viraston on huolehdittava 26 artiklan 1 kohdassa kuvaillun hakemuksen kääntämisestä hakijan ilmoittamalle kielelle.

4. Jos yhteisön tavaramerkin hakija on ainoa osapuoli viraston menettelyssä, menettelyn kieli on yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta jätettäessä käytetty kieli. Jos hakemus on jätetty muulla kuin jollakin viraston kielellä, virasto voi lähettää kirjallisia tiedonantoja hakijalle tämän hakemuksessa ilmoittamalla toisella kielellä.

5. Väite ja menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jätettävä jollakin viraston kielellä.

6. Jos väitteeseen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevaan vaatimukseen 5 kohdan mukaisesti valittu kieli on tavaramerkkihakemuksen kieli tai toinen tätä hakemusta jätettäessä ilmoitettu kieli, tämä kieli on menettelyssä käytettävä kieli.

Jos väitteeseen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevaan vaatimukseen 5 kohdan mukaisesti valittu kieli ei ole tavaramerkkihakemuksen kieli eikä toinen tätä hakemusta jätettäessä ilmoitettu kieli, väitteen tai menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vaatimuksen esittäjän on omalla kustannuksellaan toimitettava asiakirjasta käännös joko tavaramerkkihakemuksen kielellä, jos se on jokin viraston kielistä, tai toisella tavaramerkkihakemusta jätettäessä ilmoitetulla kielellä; käännös on toimitettava täytäntöönpanoasetuksessa säädetyssä määräajassa. Kielestä, jolle asiakirja on käännetty, tulee siten menettelyssä käytettävä kieli.

7. Väite-, menettämis-, mitättömyys- ja muutoksenhakumenettelyn osapuolet voivat sopia jonkun muun Euroopan yhteisöjen virallisen kielen käyttämisestä menettelyssä.

116 artikla

Julkaiseminen; rekisteröinnit

1. Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus, sellaisena kuin se kuvaillaan 26 artiklan 1 kohdassa, ja kaikki muut tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai täytäntöönpanoasetuksessa, julkaistaan kaikilla Euroopan yhteisöjen virallisilla kielillä.

2. Kaikki yhteisön tavaramerkkirekisterin merkinnät tehdään kaikilla Euroopan yhteisöjen virallisilla kielillä.

3. Epäselvissä tapauksissa, sillä viraston kielellä, jolla yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on tehty, laadittu teksti on todistusvoimainen. Jos hakemus on jätetty muulla Euroopan yhteisöjen virallisella kielellä kuin jollakin viraston kielellä, hakijan ilmoittamalla toisella kielellä laadittu teksti on pätevä.

117 artikla

Viraston toiminnalle tarpeellisista käännöspalveluista huolehtii unionin toimielinten käännöspalvelu, kun se aloittaa toimintansa.

118 artikla

Laillisuuden tutkiminen

1. Komissio tutkii niiden viraston pääjohtajan toimien laillisuuden, joiden osalta toisen elimen suorittamasta laillisuuden tutkimisesta ei

▼B

säädetä yhteisön oikeudessa, sekä 133 artiklan mukaisesti virastoon perustetun budjettikomitean toimet.

2. Komissio vaatii 1 kohdassa tarkoitettujen toimien muuttamista tai peruuttamista, jos ne ovat laittomia.

3. Jäsenvaltiot tai kolmannet osapuolet, joita asia koskee suoraan ja erikseen, voivat saattaa 1 kohdassa tarkoitetut välilliset tai välittömät toimet komission käsiteltäviksi niiden laillisuuden tutkimiseksi. Asia on komissiossa pantava vireille 15 päivän määräajassa alkaen päivästä, jona se, jota asia koskee, on ensimmäisen kerran saanut tiedon kyseisestä toimesta. Komissio tekee päätöksen kuukauden määräajassa. Jos päätöstä ei tässä määräajassa tehdä, se merkitsee hiljaista hylkäävää päätöstä.

▼M3

118a artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([1]).

2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset käytännön säännöt kuuden kuukauden kuluessa yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1653/2003 ([2]) voimaantulosta.

3. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan soveltamiseksi, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

▼B

II JAKSO

VIRASTON JOHTAMINEN

119 artikla

Pääjohtajan toimivalta

1. Pääjohtaja johtaa virastoa.

2. Tätä varten pääjohtajalla on erityisesti seuraava toimivalta:

a) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet viraston toiminnan varmistamiseksi, erityisesti sisäisten hallinnollisten ohjeiden antamisen ja tiedonantojen julkaisemisen;

b) hän voi saattaa komission käsiteltäväksi ehdotukset tämän asetuksen, täytäntöönpanoasetuksen, valituslautakuntien menettelyä koskevan asetuksen ja maksuja koskevan asetuksen sekä tavaramerkkiä koskevan muun yhteisön lainsäädännön muuttamiseksi, kuultuaan hallintoneuvostoa ja, maksuja koskevan asetuksen ja tämän asetuksen talousarviota koskevien säännösten osalta, budjettikomiteaa;

c) hän laatii ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista ja toteuttaa talousarviota;

d) hän toimittaa vuosittain toimintakertomuksen komissiolle, Euroopan parlamentille ja hallintoneuvostolle;

e) hän käyttää henkilökunnan suhteen 112 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa;

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) EUVL L 245, 29.9.2003, s. 36.

▼B

f) hän voi siirtää toimivaltaansa.

3. Pääjohtajaa avustaa yksi tai useampi varapääjohtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja tai varapääjohtajat huolehtivat hänen tehtävistään hallintoneuvoston vahvistamaa menettelyä noudattaen.

120 artikla

Korkeiden virkamiesten nimittäminen

1. Neuvosto nimittää viraston pääjohtajan enintään kolmen ehdokkaan luettelon perusteella, jonka hallintoneuvosto on laatinut. Neuvosto voi erottaa pääjohtajan hallintoneuvoston ehdotuksesta.

2. Pääjohtajan toimikausi on enintään viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

3. Viraston varapääjohtaja(t) nimitetään ja erotetaan 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun pääjohtajaa on kuultu.

4. Neuvostolla on 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin virkamiesten suhteen kurinpidollinen toimivalta.

III JAKSO

HALLINTONEUVOSTO

121 artikla

Perustaminen ja toimivalta

1. Virastoon perustetaan hallintoneuvosto. Hallintoneuvostolla on jäljempänä määritelty toimivalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V jaksossa - Talousarvio ja varainhoidon valvonta - talousarviokomitealle annettua toimivaltaa.

2. Hallintoneuvosto laatii 120 artiklassa säädetyt ehdokasluettelot.

3. Hallintoneuvosto vahvistaa päivän, josta alkaen yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset voidaan jättää, 143 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto neuvoo pääjohtajaa viraston toimivaltaan liittyvissä asioissa.

5. Hallintoneuvostoa kuullaan ennen viraston suorittamaa tutkimusta koskevien direktiivien antamista sekä muissa tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa.

6. Hallintoneuvosto voi antaa lausuntoja ja pyytää tietoja pääjohtajalta ja komissiolta, jos se pitää sitä tarpeellisena.

122 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvosto muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja yhdestä komission edustajasta sekä heidän varajäsenistään.

2. Hallintoneuvoston jäseniä voi avustaa neuvonantajat tai asiantuntijat työjärjestyksessä määrätyissä rajoissa.

123 artikla

Puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja on viran puolesta puheenjohtajan sijainen tämän ollessa estynyt.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta. Samat henkilöt voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

▼B

124 artikla

Istunnot

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.

2. Viraston pääjohtaja osallistuu asian käsittelyyn, jollei hallintoneuvosto toisin päätä.

3. Hallintoneuvosto pitää sääntömääräisen kokouksen kerran vuodessa; muutoin se kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta tai komission tai jäsenvaltioiden kolmasosan pyynnöstä.

4. Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

5. Hallintoneuvosto tekee päätökset jäsenvaltioiden edustajien yksinkertaisella enemmistöllä. Päätöksiin, jotka hallintoneuvosto on 120 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenvaltiolla on ainoastaan yksi ääni.

6. Hallintoneuvosto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan istuntoihinsa.

7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristötehtävistä.

IV JAKSO

MENETTELYJEN SOVELTAMINEN

125 artikla

Toimivalta

Tässä asetuksessa säädettyihin menettelyihin liittyviä päätöksiä ovat toimivaltaisia tekemään:

a) tutkijat;

b) väiteosastot;

c) tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osasto;

d) mitättömyysosastot;

e) valituslautakunnat.

126 artikla

Tutkijat

Tutkijalla on toimivalta tehdä viraston nimissä yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemusta koskevia päätöksiä, mukaan lukien 36, 37, 38 ja 66 artiklassa tarkoitetut kysymykset, jollei väiteosasto ole siltä osin toimivaltainen.

127 artikla

Väiteosasto

1. Väiteosasto on toimivaltainen yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemusta koskevia väitteitä käsittelevissä päätöksissä.

2. Väiteosasto muodostuu kolmesta jäsenestä. Vähintään yhden näistä jäsenistä on oltava oikeusoppinut.

128 artikla

Tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osasto

1. Tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osasto on toimivaltainen tämän asetuksen vaatimissa päätöksissä, jotka eivät kuulu tutkijan, väiteosaston tai mitättömyysosaston toimivaltaan. Se on toimivaltainen erityisesti kaikissa yhteisön tavaramerkkirekisteriin tehtäviä mainintoja koskevissa päätöksissä.

▼B

2. Se on myös toimivaltainen pitämään luetteloa 89 artiklassa tarkoitetuista hyväksytyistä edustajista.

3. Osaston päätökset tekee yksi jäsen.

129 artikla

Mitättömyysosasto

1. Mitättömyysosasto on toimivaltainen yhteisön tavaramerkin menettämis- ja mitättömyysvaatimuksia koskevissa päätöksissä.

2. Mitättömyysosasto muodostuu kolmesta jäsenestä. Vähintään yhden jäsenen on oltava oikeusoppinut.

130 artikla

Valituslautakunnat

1. Valituslautakunnat ovat toimivaltaisia ratkaisemaan tutkijoiden, väiteosastojen, tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osastojen ja mitättömyysosastojen päätöksistä tehdyt valitukset.

2. Valituslautakunnat muodostuvat kolmesta jäsenestä. Vähintään kahden jäsenen on oltava oikeusoppineita.

131 artikla

Valituslautakuntien jäsenten riippumattomuus

1. Valituslautakuntien jäsenet, mukaan lukien niiden puheenjohtajat, nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi, viraston pääjohtajan nimittämiseksi 120 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Heitä ei voida kesken toimikauden erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei yhteisön tuomioistuin jäsenet nimittäneen toimielimen hakemuksesta tee sitä koskevaa päätöstä. Samat henkilöt voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

2. Lautakuntien jäsenet ovat riippumattomia. Heidän päätöksiään eivät sido mitkään toimiohjeet.

3. Lautakuntien jäsenet eivät voi olla tutkijoita tai väiteosastojen, tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osastojen eikä mitättömyysosastojen jäseniä.

132 artikla

Esteellisyys ja jäävääminen

1. Tutkijat ja virastoon perustettujen osastojen sekä valituslautakuntien jäsenet eivät voi osallistua asian käsittelyyn, jos heillä on asiassa henkilökohtainen etu valvottavana tai jos he ovat aikaisemmin osallistuneet siihen jonkin osapuolen edustajana. Kaksi jäsentä kolmesta eivät saa olla osallistuneet hakemuksen tutkimiseen. Mitättömyysosaston jäsenet eivät voi osallistua asian käsittelyyn, jos he ovat osallistuneet asiassa annetun lopullisen päätöksen tekemiseen tavaramerkin rekisteröintimenettelyn tai väitemenettelyn yhteydessä. Valituslautakuntien jäsenet eivät saa osallistua muutoksenhakumenettelyyn, jos he ovat osallistuneet muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen tekemiseen.

2. Jos jostain 1 kohdassa mainitusta syystä tai muusta syystä johtuen, jonkin osaston tai valituslautakunnan jäsen ei katso voivansa osallistua asian käsittelyyn, hänen on ilmoitettava siitä osastolle tai lautakunnalle.

3. Kuka tahansa osapuoli voi jäävätä tutkijat ja osastojen tai valituslautakunnan jäsenet täysin tai osittain jostain 1 kohdassa mainitusta syystä tai jos heitä epäillään puolueellisuudesta. Jäävääminen ei ole oikeutettua, jos kyseinen osapuoli tietoisena jäävämisen syystä on aloittanut menettelyn. Jäävääminen ei saa perustua tutkijoiden tai jäsenten kansallisuuteen.

4. Osastot ja valituslautakunnat ratkaisevat asian 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman sitä jäsentä, jota asia koskee. Tämän

▼B

päätöksen tekemiseksi poissa oleva tai jäävätty jäsen korvataan osastossa tai lautakunnassa tämän varajäsenellä.

V JAKSO

TALOUSARVIO JA VARAINHOIDON VALVONTA

133 artikla

Talousarviokomitea

1. Virastoon perustetaan talousarviokomitea. Talousarviokomitealla on sille tässä jaksossa sekä 39 artiklan 4 kohdassa annettu toimivalta.

2. Talousarviokomiteaan sovelletaan 121 artiklan 6 kohtaa, 122 ja 123 artiklaa ja 124 artiklan 1 - 4, 6 ja 7 kohtaa.

3. Talousarviokomitea tekee päätöksensä jäsenvaltioiden edustajien yksinkertaisella enemmistöllä. Päätöksiin, jotka talousarviokomitea on 39 artiklan 4 kohdan, 135 artiklan 3 kohdan ja 138 artiklan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenvaltiolla on ainoastaan yksi ääni.

134 artikla

Talousarvio

1. Kaikki viraston tulot ja menot on arvioitava ennakolta jokaiselle varainhoitovuodelle, joka on sama kuin kalenterivuosi, ja otettava viraston talousarvioon.

2. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

3. Talousarvion tulot sisältävät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tuloja, maksuja koskevan asetuksen nojalla suoritettavat maksut ja tarvittaessa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon, komission pääluokkaan, erityiseen budjettikohtaan otetun avustuksen.

135 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii vuosittain ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavalle varainhoitovuodelle ja toimittaa sen edelleen talousarviokomitealle yhdessä henkilöstön määrää kuvaavan taulukon kanssa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

2. Jos talousarviosuunnitelmaan sisältyy yhteisön avustus, talousarviokomitea toimittaa tämän ennakkoarvion viipymättä komissiolle, joka toimittaa sen edelleen yhteisöjen budjettivallan käyttäjälle. Komissio voi liittää siihen toisenlaisen arvion sisältävän lausunnon.

3. Talousarviokomitea vahvistaa talousarvion, joka sisältää myös viraston henkilöstön määrää kuvaavan taulukon. Jos talousarviosuunnitelmaan sisältyy yhteisön yleisestä talousarviosta tuleva avustus, viraston talousarvio mukautetaan tarvittaessa.

▼M3

136 artikla

Tarkastus ja valvonta

1. Virastoon perustetaan sisäisen tarkastuksen tehtävä, jota on hoidettava asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti. Pääjohtajan nimeämä sisäinen tarkastaja vastaa pääjohtajaan nähden viraston talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja -menettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta.

2. Sisäinen tarkastaja neuvoo pääjohtajaa riskienhallinnassa esittämällä riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä antamalla suosituksia toimintojen

▼M3

toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja viraston varojen taloudellisen käytön edistämiseksi.

3. Tulojen ja menojen hyväksyjä on vastuussa tehtäviensä hoitoon soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.

▼B

137 artikla

Tilintarkastus

1. Viimeistään jokaisen vuoden 31 päivänä maaliskuuta pääjohtaja toimittaa komissiolle, Euroopan parlamentille, talousarviokomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle viraston edellisen varainhoitovuoden kaikkien tulojen ja menojen tilit. Tilintarkastustuomioistuin tutkii ne perustamissopimuksen 188 c artiklan mukaisesti.

2. Talousarviokomitea myöntää viraston pääjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

138 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Kun komissio ja Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin ovat antaneet lausuntonsa, talousarviokomitea vahvistaa sisäiset varainhoitoa koskevat säännökset, joilla täsmennetään viraston talousarvion laatimista ja toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Varainhoitoa koskevat säännökset perustuvat, siltä osin kuin se on sopusoinnussa viraston ominaispiirteiden kanssa, muille yhteisön perustamille elimille vahvistettuihin varainhoitoa koskeviin säännöksiin.

139 artikla

Maksuja koskeva asetus

1. Maksuja koskevassa asetuksessa vahvistetaan erityisesti maksujen määrä ja maksutavat.

2. Maksujen määrä on vahvistettava siten, että vastaavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa viraston talousarvion tasapaino.

3. Maksuja koskeva asetus annetaan ja sitä muutetaan 141 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

XIII OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

140 artikla

Yhteisön täytäntöönpanosäännökset

1. Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan täytäntöönpanoasetuksessa.

2. Edellisissä artikloissa säädettyjen maksujen lisäksi maksuja suoritetaan, täytäntöönpanoasetuksessa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, seuraavissa tapauksissa:

1) yhteisön tavaramerkin kuvauksen muuttaminen;

2) rekisteröintimaksun suorittamisen myöhästyminen;

3) rekisteröintitodistuksen jäljennöksen toimittaminen;

4) yhteisön tavaramerkin siirtämisen rekisteröinti;

5) käyttöluvan tai muun yhteisön tavaramerkkiä koskevan oikeuden rekisteröinti;

6) käyttöluvan tai muun yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta koskevan oikeuden rekisteröinti;

7) käyttöluvan tai muun oikeuden rekisterimerkinnän peruuttaminen;

▼B

8) rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin muuttaminen;

9) rekisteriotteen toimittaminen;

10) asiakirjojen asettaminen julkisesti nähtäville;

11) asiakirjan jäljennösten toimittaminen;

12) hakemuksen oikeaksi todistetun jäljennöksen toimittaminen;

13) asiakirjoissa olevien tietojen edelleen toimittaminen;

14) korvattavien menettelykulujen vahvistamisen tarkistaminen.

3. Täytäntöönpanoasetus ja valituslautakuntien menettelyä koskeva asetus annetaan ja niitä muutetaan 141 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M2

141 artikla

Komitean perustaminen ja täytäntöönpanoasetusten antamista koskeva menettely

1. Komissiota avustaa sisämarkkinoilla toimivan yhtenäistämisviraston (tavaramerkit, piirustukset ja mallit) maksuja, täytäntöönpanosääntöjä ja valituslautakuntien menettelyä koskevia kysymyksiä käsittelevä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([1]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

142 artikla

Muiden yhteisön oikeuden säännöstenmukaisuus

Tämä asetus ei vaikuta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ([2]) ja erityisesti sen 14 artiklan säännöksiin.

143 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan 91 ja 110 artiklan täytäntöönpanemiseksi vaadittavat toimenpiteet kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle.

3. Yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset voidaan jättää virastoon hallintoneuvoston viraston pääjohtajan esityksen perusteella vahvistamasta päivästä alkaen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua päivää edeltävien kolmen kuukauden aikana jätetyt yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset katsotaan jätetyiksi kyseisenä päivänä.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 1